

Національний технічний університет
"Дніпровська політехніка"

Навчально-науковий Інститут економіки
Фінансово-економічний факультет

Кафедра економічного аналізу і фінансів

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до кваліфікаційної роботи
ступеню бакалавр

студента Домашенко Арсенії Олександрівни

(ПІБ)

академічної групи 072-16-1

(шифр)

спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»

(код і назва спеціальності)

освітньо-професійна програма «Фінанси, банківська справа та страхування»

на тему: «Планування фінансових показників діяльності підприємства та заходів щодо їх покращення (на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс»)»

Керівники	Прізвище, ініціали	Оцінка за шкалою		Підпис
		рейтинговою	інституційною	
Кваліфікаційної роботи	доц. Крилова О.В.			
Рецензент				
Нормоконтролер	доц. Доценко О.Ю.			

Дніпро
2020

**Національний технічний університет
"Дніпровська політехніка"**

ЗАТВЕРДЖЕНО:

завідувач кафедри
економічного аналізу і фінансів
(повна назва)

_____ **О.В.Єрмошкіна**
(підпис) (прізвище, ініціали)
« _____ » _____ 20__ року

ЗАВДАННЯ
на кваліфікаційну роботу
ступеню бакалавр

студенту Домашенко А.О. _____ академічної групи **072-16-1**
(прізвище, ініціали) (шифр)

спеціальності **072 «Фінанси, банківська справа та страхування»**
(код і назва спеціальності)

На тему: « Планування фінансових показників діяльності підприємства та заходів щодо їх покращення (на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс»)»»

затверджену наказом ректора НТУ "Дніпровська політехніка" від _____ р. № _____

Розділ	Зміст	Термін виконання
ВСТУП	Актуальність теми, мета і завдання, об'єкт і предмет роботи, методи, наукова та практична цінність, апробація результатів, публікації, структура роботи	04.05.2020-07.05.2020
Розділ 1	Теоретичні та методичні основи планування фінансовою діяльністю підприємства	08.05.2020-17.05.2020
Розділ 2	Аналіз фінансових результатів діяльності підприємства ТОВ «Еталон-Сервіс»	18.05.2020-26.05.2020
Розділ 3	Планування фінансових показників діяльності підприємства та заходів щодо їх покращення на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс»	27.05.2020-02.06.2020
ВИСНОВКИ		03.06.2020-04.06.2020
Демонстраційний матеріал	Підготовка демонстраційного матеріалу до захисту	05.06.2020-07.06.2020

Завдання видано

_____ (підпис керівника)

О.В. Крилова

(прізвище, ініціали)

Дата видачі завдання **21.04.2020 р**

Дата подання до екзаменаційної комісії **08.06.2020 р.**

Завдання прийнято до виконання

_____ (підпис студента)

А.О. Домашенко

(прізвище, ініціали)

РЕФЕРАТ

Домашенко А.О. – Планування фінансових показників діяльності підприємства та заходів щодо їх покращення (на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс») - Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» – Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», 2020.

Кваліфікаційна робота присвячена визначенню підходів до планування заходів, спрямованих на поліпшення фінансового стану підприємства.

У роботі визначена актуальність теми, мета дипломної роботи. В дипломній роботі на основі існуючих методичних підходів до планування заходів, спрямованих на поліпшення фінансового стану підприємства, проаналізована його фінансова стійкість.

Відповідно до результатів фінансового аналізу ТОВ «Еталон-Сервіс», в роботі були розраховані підходи до планування фінансових показників діяльності. Одержані результати носять реальний характер і можуть бути використані на ТОВ «Еталон-Сервіс» при плануванні фінансових результатів

**ФІНАНСОВИЙ СТАН, ПРОГНОЗ, ПЛАН, ПЛАНУВАННЯ,
ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ, ПРИБУТОК**

ABSTRACT

Domashenko A.O. - Planning the financial indicators of enterprise activity and measures for their improvement (in terms of “Etalon-Service” Ltd).

Qualification work for obtaining the educational qualification level of the bachelor in specialty 072 "Finance, banking and insurance" - Dnipro University of Technology, Dnipro, 2020.

Qualification work is devoted to defining approaches to planning activities aimed at improving the financial condition of the enterprise.

The relevance of the topic, the purpose of the thesis are determined in the work. In the thesis on the basis of existing methodological approaches to planning activities aimed at improving the financial condition of the enterprise, its financial stability is analyzed.

According to the results of the financial analysis of “Etalon-Service” Ltd, the approaches to planning financial performance indicators were calculated in the work. The obtained results are real and can be used by “Etalon-Service” Ltd when planning financial results

FINANCIAL STATUS, FORECAST, PLAN, PLANNING, FINANCIAL STABILITY, PROFIT

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	9
1.1. Визначення підходів до планування фінансовою діяльністю підприємства.....	9
1.2. Основні завдання дослідження фінансовою діяльністю підприємства	17
1.3. Фінансовий стан підприємства та методи його оцінки	23
Висновки по розділу 1.....	29
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТОВ «ЕТАЛОН-СЕРВІС».....	24
2.1. Характеристика підприємства.....	24
2.2. Аналіз капіталу підприємства	25
2.3. Аналіз майнового стану підприємства, складу і структури активів підприємства.....	31
2.4. Аналіз фінансової стійкості підприємства	34
2.5. Аналіз показників рентабельності підприємства	38
2.6. Аналіз показників ліквідності та ділової активності підприємства.....	45
Висновки по розділу 2.....	57
РОЗДІЛ 3 ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОКАЗНИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЗАХОДІВ ЩОДО ЇХ ПОКРАЩЕННЯ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «ЕТАЛОН-СЕРВІС».....	52
3.1. Обґрунтування розміру прибутку підприємства на підставі розрахункових рівнів рентабельності	52
3.2. Планування прибутку підприємства за допомогою розрахунково-аналітичного методу	54
3.3. Планування прибутку підприємства за допомогою	56

статистичних методів.....	
3.4 Оцінка впливу прогностичних показників на ефективність фінансово-господарської діяльності підприємства.....	62
Висновки по розділу 3.....	71
ВИСНОВКИ.....	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	76
ДОДАТКИ.....	78

ВСТУП

Актуальність теми. Ринкова економіка вимагає від підприємств підвищення ефективності діяльності, конкурентоспроможності продукції та послуг шляхом впровадження науково-технічного прогресу, ефективних форм управління та управління, подолання поганого управління, активізації підприємництва, ініціатив тощо.

Важлива роль у реалізації цього завдання відводиться фінансово-економічному аналізу господарських операцій. З його допомогою розробляються стратегія та тактика розвитку підприємства, встановлюються адміністративні плани та рішення, здійснюється контроль за їх виконанням, розкриваються резерви підвищення ефективності виробництва, оцінюються результати діяльності підприємства, його підрозділів та працівників.

Аналіз фінансової стійкості кожного суб'єкта, що приймає, є найважливішою особливістю його ділового та фінансово-економічного добробуту, характеризує результат його поточного інвестування та фінансового розвитку, містить необхідну інформацію для інвестора та відображає здатність компанії регулювати свої борги та зобов'язання та збільшувати економічний потенціал в інтересах акціонерів.

Результати такого аналізу потрібні насамперед власникам, а також кредиторам, інвесторам, постачальникам, менеджерам та податковим органам. Ця робота виконує фінансовий аналіз підприємства з точки зору власників бізнесу, тобто для внутрішнього та оперативного управління фінансами.

Метою даної роботи є полягає у плануванні діяльності підприємства на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс».

Для досягнення поставленої мети в роботі вирішуються такі задачі:

- визначення теоретико-методичних підходів щодо планування підприємства прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс»;
- аналіз фінансового стану підприємства на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс»;

- обґрунтування планових показників діяльності на прикладі ТОВ «Еталон-Сервіс».

Об'єктом дипломної роботи є фінансова діяльність підприємства.

Предметом дипломної роботи є сукупність теоретичних, практичних та методичних інструментів аналізу та планування підприємства.

Методи дослідження. У процесі роботи використовувалися такі методи досліджень: вибірки, узагальнення, порівняння, групування; коефіцієнтний аналіз; методи графічного зображення даних; методи прогнозування.

Інформаційною базою роботи є Закони України, постанови національного банку України, звіти ТОВ «Еталон-Сервіс», матеріали конференцій, наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених.

Практичне значення одержаних результатів.

Одержані результати носять реальний характер і можуть бути використані на підприємстві ТОВ «Еталон-Сервіс» з метою планування результатів діяльності.

Апробація результатів дослідження Основні результати роботи та їх практична значущість висвітлені на студентській науково-практичній інтернет-конференції. Розвиток фінансової системи країни в умовах глобалізації відбувся на кафедрі економічного аналізу та фінансів НТУ «Дніпровська політехніка» (м. Дніпро, 2020 р.).

Особистий внесок автора. Кваліфікаційна робота є самостійною працею. Усі результати, викладені у роботі, отримані автором особисто.

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу трьох розділів і висновків, загальний обсяг роботи становить ___ сторінки. Робота містить 21 таблицю, 17 рисунків, список використаних джерел зі 33 найменування, 2 додатки..

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Визначення підходів до планування фінансовою діяльністю підприємства

Без належного теоретичного та методологічного забезпечення неможливо нормально функціонувати будь-який заклад чи систему, а також прийняти чудові правові стандарти, які регулюють, наприклад, фінансову діяльність підприємств. Існує низка теоретичних досягнень представників сучасної науки про корпоративні фінанси, присвячені обґрунтуванню найбільш ефективних способів вирішення проблем, з якими стикаються суб'єкти господарювання при здійсненні фінансової та інвестиційної діяльності.

Корпоративні фінанси - це система грошових відносин, яка відображає створення, розподіл та використання грошових коштів та доходів суб'єктів господарювання у процесі відтворення,

Предметом дослідження теорії фінансування є визначення та обґрунтування критеріїв, на основі яких можна оптимізувати інвестиційні та фінансові рішення, тобто йдеться про розробку наукового підходу до прийняття рішень щодо формування окремих активів та пасивів. Запропоновані положення про організацію управління фінансами значною мірою визначаються належністю їх авторів до певної галузі фінансових наук. Залежно від характеру теоретичних та практичних висновків, а також методів та принципів дослідження можна виділити три основні теоретичні підходи до визначення критеріїв прийняття фінансових рішень:

- 1) класичний;
- 2) неокласичний;
- 3) неінституційний.

Дослідження класичної теорії фінансів зосереджуються на оцінці ефективності різних форм фінансування з точки зору капіталістів (власників компаній та кредиторів), а також фінансових аспектів створення, ліквідації та реструктуризації компаній [11,14,17]. Відповідно до класичного підходу, процес створення фінансових ресурсів підприємства слід розглядати як "допоміжну функцію другого порядку", яка повинна забезпечити підприємство капіталом, необхідним для вкладення коштів для підвищення ефективності виробництва. Тому інвестиційні рішення та пропозиції щодо фінансування можна розглядати окремо. У рамках класичної теорії виділяють два основні поняття:

- 1) теорія інвестування;
- 2) теорія фінансування.

Теорія інвестицій вивчає широке коло питань, пов'язаних з інвестуванням інвесторів, включаючи питання фінансового аналізу, оцінки інвестиційної привабливості об'єктів інвестування, планування фінансових інвестицій та багато інших. Теорія фінансування вивчає питання оптимізації процесу отримання коштів з точки зору одержувача для визначених напрямків інвестицій та розміру потреб у капіталі.

Класична теорія характеризується використанням описового підходу до вивчення економічних процесів, який базується на методі описового аналізу. Цей метод заснований на описовій статистиці, яка описує певний набір даних шляхом побудови таблиць і діаграм, включаючи пошук середнього значення перевірених показників та дисперсії. Приймаючи рішення щодо інвестицій чи фінансування, класики рекомендують використовувати цей метод для тестування наявних альтернатив на відповідність певним критеріям. Наприклад, для вибору зовнішніх джерел фінансування рекомендується використовувати систему критеріїв, за допомогою яких можна оцінити плюси та мінуси позик та капіталу у кожному конкретному випадку. Типові критерії класичної теорії включають:

- 1) походження та строки повернення капіталу;

- 2) вартість залучення капіталу, в т. ч. накладні витрати;
- 3) законодавчі (нормативні) обмеження;
- 4) можливості контролю та участі в прийнятті рішень для капіталодавця;
- 5) ризиковість об'єктів інвестування (рівень кредитоспроможності, інвестиційна привабливість, наявність кредитного забезпечення тощо);
- 6) податкові та фінансові зобов'язання.

Якщо проаналізувати визначення «фінанси підприємств», посилаючись на сучасних авторів, можна дати таке визначення даному терміну, (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Визначення поняття фінансів підприємств

Автор	Визначення
Слав'юк Р.А. [28]	Фінанси підприємств – частина загальної фінансової системи, відображають процес формування, розподілу та використання доходів на підприємствах різних галузей економіки і тісно пов'язані з підприємництвом, оскільки підприємство є формою підприємницької діяльності.
Суторміна В. М. [30]	Це відносини розподілу, безпосередньо пов'язані з формуванням і використанням грошових доходів і фондів.
Біла О. Г. [13]	Сукупність економічних відносин, сформованих на грошовій основі в процесі відтворення ВВП і пов'язаних з торгівлею виробничими активами, створенням та використанням грошових доходів та грошових ресурсів підприємств незалежно від форми власності.
Гринькова В. М., Коюда В. О. [21]	Фінансові відносини, що виникають у процесі створення постійних та оборотних коштів, грошових фондів, їх розподілу та використання.
Поддєрьогін А. М. [27,33]	Економічні відносини, пов'язані з грошовим потоком, створенням, розподілом та використанням доходів та коштів суб'єктів господарювання у процесі відтворення.
Філімоненков О. С. [31]	Економічна, вартісна, розподільча категорія. Їх існування тісно пов'язане з існуванням грошей. Однак фінанси - це не гроші, а грошові відносини, що виникають на підприємствах у процесі створення та впровадження виробничої та фінансової діяльності.
Опарін В. М. [26]	Це сукупність обмінно - розподільних відносин, що виникають на підприємстві під час створення, розміщення та використання коштів, здійснення витрат, отримання розподілу доходу.
Василик О. Д. [18]	Це різні фонди, які створюються та використовуються для здійснення виробництва та реалізації виробництва, робіт та послуг у різних галузях економіки..

Класичні ідеї отримали подальший розвиток у творчості неокласиків. Підтримуючи класичний науковий підхід, заснований на зовнішньому аналізі

та гіпотезі про ринковий баланс, неокласики значною мірою формулюють висновки щодо суб'єктивних тверджень. Неокласична теорія управління фінансами підприємств аналізує процеси, що відбуваються на ринку капіталу, і ґрунтується на гіпотезі про ідеальний ринок, який існує в таких основних умовах:

- 1) нейтральний вплив оподаткування та інших обмежувальних чинників, зумовлених державним регулюванням економіки;
- 2) на товарному ринку та ринку капіталів переважає досконала конкуренція;
- 3) однаковий доступ усіх учасників ринку до інформації про економічні процеси, які відбуваються на ринку;
- 4) діяльність усіх учасників ринку є раціональною і спрямована на максимізацію власної вигоди.

На думку неокласиків, вартість фінансових інструментів залежить від двох основних параметрів: ризику та рентабельності. Взаємозв'язок між цими параметрами оцінюється безпосередньо на ринку капіталу. Представники неокласичного напрямку фінансових наук відстоюють автономію у прийнятті рішень щодо фінансування та інвестування. Вони абстрагуються від реального існування таких установ, як банківські установи, страхові компанії, інші фінансові посередники, а також від установ банкрутства.

Неокласики не бачать істотної різниці між використанням різних форм фінансування і не пояснюють характер впливу правової форми господарської організації на фінансову діяльність суб'єктів господарювання.

Важливим недоліком неокласичної теорії є те, що вона не передбачає існування різних установ, у тому числі фінансових посередників, різних форм фінансування та різних форм організації бізнесу.

На відміну від неокласичної, неінституціональної теорії фінансів він вивчає діяльність окремих інститутів та фінансові відносини, що виникають між ними в складних і взаємовідносинах. Він характеризується більш високим рівнем об'єктивності та практичної значущості. Згідно з неінституційним

підходом, до числа найвідоміших представників якого належать американські економісти К. Ерроу, В. Баумоль, М. Дженсен, В. Меклінг, проблематика фінансування та інвестування підприємств розглядається не сепаратно, а інтегровано.

Заперечуючи існування ідеального ринку капіталу, неоінституціоналісти виступають за необхідність фінансових посередників, використання різних форм організації бізнесу та різних видів фінансування. Значною мірою неоінституційна теорія пояснює наслідки неоднакового доступу до інформації для учасників фінансових відносин та використання в їх інтересах переваг надання інформації сторонам, що мають доступ до інформації. [30].

Основними концепціями неоінституційної теорії є:

- 1) теорія агентських відносин;
- 2) теорія фінансового посередництва.

Теорія агентських відносин базується на тому, що питання прийняття фінансових рішень значною мірою викликане конфліктом інтересів, що виникає в результаті розподілу функції забезпечення капіталу компанії та її управління. Предметом дослідження в теорії агентських відносин є форми відносин кооперації між окремими суб'єктами господарювання, які прагнуть якнайкраще реалізувати власні інтереси. Проблема полягає в тому, що в досягненні своїх цілей деякі групи інтересів вступають у конфлікт з іншими групами.

Теорія фінансового посередництва базується на вивченні ролі та механізму функціонування фінансових посередників, які розглядаються як опосередкована ланка в припливі капіталу між прямими капіталістами (приватними інвесторами) та реципієнтами (підприємствами). На відміну від неокласичної теорії, яка розглядає процеси фінансування за наявності відмінного ринку капіталу, концепція фінансового посередництва досліджує можливість зниження операційних витрат, фінансового та інвестиційного ризику, дефіциту інформаційного забезпечення недосконалого ринку капіталу (який фактично існує) банківських установ, інвестиційних фондів та торговців папером цінні та ін.).

Зокрема, виконуючи функцію забезпечення координації та комунікації між учасниками ринку капіталу, фінансові посередники можуть залучатися до пошуку людей, які хочуть брати участь у фінансуванні підприємства, в тому числі на основі кредитних відносин або на основі відносин власності. Діяльність фінансових посередників також зменшує асиметрію інформації, оскільки професійні учасники ринку капіталу мають більший доступ до інформації про діяльність інвестиційних об'єктів, ніж прямі інвестори. Це дає можливість кращою оцінкою на відповідному професійному рівні ризику фінансових відносин з підприємствами, які загрожують кризою. Залежно від рівня кризової загрози, оцінка ризику проводиться в процесі аналізу кредитоспроможності, прогнозування банкрутства або оцінки поведінки боржника.

Можливість використання висновків із теорії фінансового посередництва як елемента теоретичного забезпечення фінансової діяльності суб'єктів господарювання підтверджується практикою, яка показує, що ринок капіталу за наявності фінансових посередників функціонує набагато ефективніше, ніж за їх відсутності [22]. Тому існує кореляція між ефективністю фінансових посередників, повнотою їх функцій та фінансовим становищем суб'єктів господарювання.

1.2. Основні завдання дослідження фінансовою діяльністю підприємства

Питання фінансової безпеки завжди актуальні в системі бізнесу компанії. Фінансова підтримка є основою для створення умов для розвитку суб'єктів господарювання. Тому діяльність, спрямована на створення та оптимізацію джерел фінансування - це сфера роботи на підприємстві, яка потребує особливої уваги та відповідного теоретичного та методичного забезпечення.

Управління створенням та використанням централізованих та децентралізованих фондів, які створюються для опосередкування розподільних відносин на всіх етапах суспільного відтворення, - це зміст фінансової

діяльності, спрямованої на державу в цілому та на окремі підприємства. З погляду визначення фінансової діяльності підприємства як функції управління та його меж важливо зрозуміти, що розуміється під "фінансовими ресурсами підприємства". Згідно з визначенням наведеним Василюком О.Д., фінансові ресурси підприємств - це грошові кошти спеціального призначення, які виникають у процесі розподілу та перерозподілу національного багатства, загального суспільного продукту та національного доходу і використовуються для встановлених законом цілей підприємств [18].

У нормативно-правових актах, науковій та практичній літературі, безпосередньо в контексті фінансово-господарської діяльності підприємств, їх фінансова звітність діє відповідно до визначень "фінансова діяльність", "інвестиційна діяльність" та "операційна діяльність" суб'єктів господарювання. Для того, щоб створити каталог функціональних завдань фінансових служб підприємства та чітко визначити ці поняття, необхідно вивчити економічну значимість кожного з них.

Згідно з П(С)БО, інвестиційна діяльність передбачає купівлю та продаж основних засобів та фінансові інвестиції, які не входять до грошових еквівалентів. Тому ця діяльність передбачає ефективне інвестування позикового капіталу. В основному, під інвестиціями розуміються всі види інтелектуальної власності та цінності, які вкладаються у підприємницьку та іншу діяльність, яка призводить до отримання прибутку (доходу) [8].

Грошові потоки від інвестиційної діяльності визначаються на основі аналізу змін у позиціях наступних розділів балансу: "Основні засоби"; "Поточні фінансові інвестиції" (фінансові інвестиції на період, що не перевищує один рік, які можуть бути здійснені вільно в будь-який час).

Типові приклади руху грошових коштів в результаті інвестиційної діяльності включають: придбання фінансових інвестицій, основних фондів, комплексів нерухомості; отримання відсотків та дивідендів; знешкодження.

На практиці інвестиції часто ідентифікуються лише як довгострокові інвестиції, тобто інвестиції в довгострокові активи, включаючи витрати на

придбання основних фондів, корпоративні права, дослідження та розробки, витрати на розробку, навчання персоналу, маркетинг та інші. Таке тлумачення інвестицій не враховує існування поточних фінансових інвестицій, які є короткостроковими інвестиціями. Тому під інвестицією можна розуміти всі інвестиції компанії (як довгострокові, так і поточні), здійснені з метою збільшення вартості її майна. Дезінвестиція - це повернення (звільнення) коштів, заморожених у певних об'єктах власності. Вони можуть здійснюватися шляхом продажу або ліквідації фінансових інвестицій, основних фондів, комплексів нерухомості.

Операційна діяльність - це основна діяльність підприємства, пов'язана з виробництвом та реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг), яка є основною метою підприємства і забезпечує більшу частину її доходу, а також інші види діяльності, що не підпадають під категорію інвестиційної чи фінансової діяльності. Типові приклади операційних грошових потоків включають:

- 1) грошові надходження від продажу товарів, робіт, послуг;
- 2) грошові виплати постачальникам за товари і послуги;
- 3) грошові виплати з оплати праці;
- 4) сплата податків.

Виходячи з систематизації грошових потоків в результаті операційної діяльності, визначте операційний потік, який часто є основним джерелом фінансування підприємства. Надлишок припливних грошових потоків від операційної діяльності над грошовими витратами є основою для забезпечення стабільної ліквідності підприємства та отримання коштів із зовнішніх джерел.

Інвестиційний та операційний успіх можливий лише за умови надійних фінансових фондів, тобто достатнього капіталу. Мобілізація фінансових ресурсів підприємства, необхідних для виконання запланованих завдань, поставлених перед ним, називається фінансуванням. З іншого боку, система використання різних форм і методів для фінансової підтримки функціонування підприємств та досягнення їх цілей називається фінансовою діяльністю [16].

Фінансова діяльність - це діяльність, яка призводить до зміни розміру та структури власного капіталу та боргу (що не є результатом операційної діяльності). Таким чином, основним змістом фінансової діяльності (у вузькому розумінні) є фінансування компанії. Грошові потоки від фінансової діяльності визначаються на основі змін у статтях балансу за розділами: "Акціонерний капітал"; "Довгострокові зобов'язання"; "Поточні зобов'язання". Типові приклади грошових потоків від фінансової діяльності включають: приплив капіталу; отримання кредитів; повернення позики; виплата дивідендів [8].

Фінансова діяльність (фінансування) має вирішальний вплив на процеси визначення вартості компанії. Таким чином, оптимізація структури капіталу (оптимізація фінансування) призводить до зниження витрат на її залучення та створює фінансову основу для успішної операційної та інвестиційної діяльності.

У теорії та практиці досить часто зміст фінансової діяльності трактується ширше, ніж фінансування. У широкому розумінні під фінансовою діяльністю розуміють усі заходи, пов'язані з мобілізацією капіталу, його використанням, приростом (збільшенням вартості) та віддачею. Іншими словами, фінансова діяльність (у широкому розумінні) охоплює весь спектр функціональних завдань, що виконуються фінансовими службами компанії та пов'язані з фінансуванням, інвестиційною діяльністю та фінансовою підтримкою (підтримкою) операційної діяльності суб'єкта господарювання.

Фінансова діяльність компанії спрямована на використання таких основних завдань

- 1) фінансове забезпечення операційної, інвестиційної діяльності;
- 2) пошук резервів збільшення доходів, прибутку, підвищення рентабельності та платоспроможності;
- 3) своєчасність використання фінансових зобов'язань перед суб'єктами господарювання, бюджетом, банками;

4) мобілізація фінансових ресурсів у обсязі, необхідному для фінансування виробничого й соціального розвитку, збільшення власного капіталу;

5) контроль за ефективним, цільовим розподілом та використанням фінансових ресурсів.

Процес управління фінансовою діяльністю на підприємстві характеризується поняттям "управління фінансами". Він охоплює такі основні етапи: планування, управління міжнародним правом, контроль. Фінансовий менеджмент - це навмисне управління всіма грошовими потоками на підприємстві, тобто процесом управління створенням, розподілом та використанням фінансових ресурсів суб'єкта господарювання для досягнення фінансово-економічних цілей підприємства.

Відповідно до сучасних тенденцій у галузі фінансових наук, найвищою фінансово-економічною метою менеджменту є підвищення вартості підприємства та доходів його власників.

Зміст фінансового менеджменту полягає у розробці управлінських рішень з метою використання фінансового механізму найбільш ефективним способом досягнення тактичних і стратегічних цілей підприємства. Основні цілі управління фінансами можна розглядати як частину класичного трикутника цілей управління [15]:

- 1) забезпечення стабільної ліквідності (платоспроможності);
- 2) максимізація рентабельності (як власного так і сукупного капіталу);
- 3) мінімізація ризиків.

Виходячи із функцій фінансування підприємств (створення фінансових ресурсів, їх розподіл та використання; контроль за створенням та використанням фінансових ресурсів), ми можемо виділити три основні функціональні блоки управління фінансами: фінансування; оптимізація інвестицій в інвестиційну та операційну діяльність (управління активами); фінансовий контроль.

В англосаксонській фінансовій літературі в контексті функціональних завдань управління фінансами часто існують два основні напрямки діяльності: фінансовий контроль та управління грошовими потоками. (Cash- менеджмент).

Cash-менеджмент включає управління залученням і використанням фінансових ресурсів (відповідно фінансування та управління активами). До його основних завдань належать:

- 1) планування платоспроможності та показників ліквідності;
- 2) прибуткове вкладення тимчасово вільних грошових коштів;
- 3) управління дебіторською та кредиторською заборгованістю;
- 4) управління фінансовими вкладеннями;
- 5) управління валютними ризиками.

Незадовільне управління грошовими потоками на підприємстві можна визначити з таких причин: нестабільна платоспроможність; значні суми залишків на поточних рахунках; відсутність фінансового планування; втрати у вигляді курсових різниць; наявність простроченої дебіторської заборгованості тощо.

Функціональні блоки управління фінансами тісно пов'язані між собою і утворюють цілісну систему функцій управління фінансами. Пріоритетом фінансового менеджера є функціональний блок завдань, пов'язаних із фінансуванням підприємства, оскільки за відсутності фінансових ресурсів неможливо виконувати інші функціональні завдання, в тому числі ті, що стосуються здійснення операційної та інвестиційної діяльності. Однак рішення про збір коштів слід приймати лише за наявності ефективних проектів їх використання та розрахунку потреб у капіталі. Пункти, відображені в "Балансі", "Звіті про фінансові результати", "Звіті про рух грошових коштів" та інших звітах, повинні створюватися в процесі управління фінансовими потоками компанії. Ці позиції повинні дотримуватися принципу послідовності у рішеннях щодо залучення та використання капіталу.

Суми залучення та використання капіталу за окремими періодами, рентабельність інвестицій та вартість капіталу, а також інвестиційний та фінансовий ризик узгоджуються.

Рішення щодо реалізації інвестиційних проектів повинні прийматися лише в тому випадку, якщо рентабельність інвестицій перевищує вартість залучення капіталу за наявності ефективних інструментів управління ризиками. Інструменти для узгодження або узгодження фінансових рішень, фінансового планування, контролю ефективності розвитку капіталу, управління ризиками, пов'язані з функціональним блоком завдань «фінансовий контроль», є своєрідним зв'язком між функціями залучення та використання фінансових ресурсів.

В умовах забезпечення безкризової роботи підприємств теоретично і на практиці вони досить часто оперують концепцією "управління кризовими фінансами". Антикризовий фінансовий менеджмент - один із напрямів управління фінансами, основним завданням якого є організація фінансової діяльності на підприємстві з урахуванням можливості запобігання та подолання фінансової кризи. Антикризовий фінансовий менеджмент має багато в чому базуватися на функціональних та методологічних інструментах контролю, а також враховувати вимоги законодавства про банкрутство. Особливий акцент у процесі організації антикризового управління робиться на впровадженні ефективних методів прогнозування банкрутства та інструментів запобігання фінансовим кризам [9,10]. Можна виділити три основні блоки проблем, з якими стикаються фінансові послуги в організаціях управління кризовими ситуаціями:

- 1) прогнозування банкрутства та оцінка санаційної спроможності підприємства;
- 2) проблематика фінансування;
- 3) вибір найпріоритетніших напрямків використання обмежених фінансових ресурсів.

Прийняття правильних рішень ускладнюється, з одного боку, наявністю безлічі альтернатив при виборі методів прогнозування банкрутства, джерел

фінансових ресурсів та напрямків їх використання, а з іншого - значною кількістю обмежуючих факторів: нестача часу, високий ризик, умови капіталу та багато інших. Це є причиною складності ефективного антикризового управління організацією фінансової діяльності.

1.3. Фінансовий стан підприємства та методи його оцінки

Фінансове становище підприємства - це складна концепція, що виникає внаслідок взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначеної сукупністю виробничих та економічних факторів, і характеризується системою моделей, методів та показників, що відображають наявність, розташування та використання фінансових ресурсів.

Фінансове становище підприємства безпосередньо залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-економічної діяльності. Перш за все, постійне виробництво та реалізація високоякісної продукції сприяють покращенню фінансового стану компанії [11].

Під фінансовим становищем підприємства розуміють ступінь забезпечення його фінансовими ресурсами, необхідними для ефективної господарської діяльності, а також своєчасним розрахунком грошових коштів за своїми зобов'язаннями. Це відображає загальну ефективність управління підприємством фінансовими ресурсами з точки зору витрат.

Фінансове становище підприємства визначається такими елементами:

- 1) прибутковість роботи підприємства;
- 2) оптимальність розподілу прибутку, що залишився у розпорядженні підприємства після сплати податків і обов'язкових платежів;
- 3) наявність власних фінансових ресурсів не лише мінімально-необхідного рівня для організації виробничого процесу і процесу реалізації продукції;
- 4) раціональне розміщення основних і оборотних фондів;
- 5) платоспроможність та ліквідність.

Як завжди, чим більший обсяг виробництва та реалізації продукції, робіт, послуг та їх нижча вартість, тим вища прибутковість підприємства, і це позитивно вплине на його фінансовий стан.

І навпаки, нерегулярні виробничі процеси, погіршення якості продукції, труднощі з її реалізацією призводять до зменшення надходження коштів на рахунки підприємства, що погіршує її платоспроможність.

Існує також зворотній зв'язок, оскільки брак коштів може призвести до перебоїв у постачанні матеріальних ресурсів і, таким чином, у виробничому процесі.

Фінансове становище підприємства залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансової діяльності, чим вище виробництво та реалізація робіт і послуг, тим менша їх вартість, більша прибутковість і більший прибуток, тим кращий фінансовий стан підприємства. І навпаки, внаслідок невиконання плану виробництва та збуту відбувається зростання собівартості продукції, робіт, послуг, зменшення доходів і прибутку, і, як наслідок, погіршення фінансового стану компанії в плані платоспроможності.

Усі користувачі фінансової (фінансової) звітності зацікавлені в об'єктивній оцінці фінансового стану, яка в Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку поділяється на три основні групи, а саме:

- 1) особи, які безпосередньо займаються бізнесом на даному підприємстві;
- 2) особи, які не працюють на підприємстві, але мають пряму фінансову зацікавленість у даному бізнесі (наприклад, власники акцій);
- 3) особи, які мають не пряму фінансову зацікавленість у даному бізнесі, тобто податкові служби, фондові біржі, що займаються купівлею-продажем цінних паперів, органи, які контролюють ціни, експорт і імпорт, профспілки, преса та інші [35].

Фінансова діяльність підприємства повинна бути спрямована на організацію систематичного прийняття та ефективного використання фінансових ресурсів, дотримання облікової та кредитної дисципліни,

досягнення раціонального взаємозв'язку між власними та позиковими коштами, фінансової стабільності з метою ефективного управління підприємством.

Це визначає необхідність та практичну важливість систематичної оцінки фінансового стану компанії, що дуже важливо для забезпечення її стабільного функціонування.

Тому фінансовий стан є однією з найважливіших особливостей кожного підприємства.

Метою оцінки фінансового стану підприємства є пошук резервів, підвищення прибутковості виробництва та посилення комерційних розрахунків як основи для стабільної роботи компанії та виконання зобов'язань перед бюджетом, банком та іншими установами.

Основними напрямками фінансового аналізу є обґрунтування та інформаційне забезпечення підприємства, яке приймає відповідні рішення стосовно трьох основних видів його діяльності:

1) операційна діяльність (управління фінансовими результатами діяльності, поточна прибуткова політика, ефективне використання фінансових ресурсів);

2) фінансова діяльність (управління джерелами формування фінансових ресурсів та їх розподілом, управління пасивами тощо);

3) інвестиційна діяльність (управління структурою, обсягами та складом активів підприємства, вибір і реалізація інвестиційних проектів).

Фінансовий стан підприємства слід систематично та всебічно оцінювати, використовуючи різні методи, прийоми та методи аналізу. Це дозволить критично оцінити фінансові результати компанії як з точки зору статички на певний період, так і в динаміці - на кілька періодів; визначити «хворі точки» у фінансовій діяльності та способи ефективнішого використання фінансових ресурсів та раціонально розподілити їх [23].

Неефективне використання фінансових ресурсів призводить до низької платоспроможності підприємства і, отже, до можливих перебоїв у постачанні,

виробництві та реалізації продукції; невиконання плану прибутку, зниження прибутковості компанії, загроза економічних санкцій.

Основними завданнями аналізу вашого фінансового стану є:

- 1) перевірка прибутковості та фінансової стійкості компанії;
- 2) перевірка ефективності використання активів (капіталу) підприємства, забезпечення його оборотними коштами;
- 3) об'єктивна оцінка динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства;
- 4) оцінка становища суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та кількісна оцінка його конкурентоспроможності;
- 5) аналіз підприємницької діяльності підприємства та становища на ринку цінних паперів;
- 6) визначення ефективності використання фінансових ресурсів.

Аналіз фінансової ситуації є частиною загального аналізу бізнесу підприємства, який складається з двох взаємопов'язаних розділів: фінансовий аналіз та управління.

Відповідно до організаційних форм проведення аналізу існує два основні типи фінансового аналізу: внутрішній та зовнішній, характеристики цих аналізів представлені в таблиці 1.2.

Внутрішні аналізи проводять фахівці самого підприємства.

Зовнішній аналіз проводиться аналітиками, які є третіми сторонами компанії і не мають доступу до її внутрішньої інформаційної бази. З цієї причини такий аналіз є більш формалізованим та загальним. Різниця у змісті зовнішнього та внутрішнього аналізу також пов'язана з різницею завдань, які виконуються цими двома видами аналізу [25].

Фінансовий аналіз згідно з фінансовою звітністю називається класичним.

Таким чином, зовнішній та внутрішній фінансовий аналіз в чомусь відрізняються:

1) за суб'єктами аналізу: якщо за зовнішнього фінансового аналізу – це підприємство та його ділові партнери, то за внутрішнього – тільки підприємство;

2) інформаційною базою: якщо за зовнішнього фінансового аналізу – це публічна фінансова звітність, то за внутрішнього - бухгалтерський управлінський облік та звітність;

3) відкритістю результатів аналізу: якщо результати зовнішнього фінансового аналізу є відкритими, то результати внутрішнього-комерційна таємниця;

4) регламентацією правил здійснення: якщо за зовнішнього фінансового аналізу їх установлює держава, то за внутрішнього – саме підприємство.

Таблиця 1.2

Основний зміст зовнішнього та внутрішнього аналізів

Основний зміст зовнішнього фінансового аналізу в основному складається з аналізу:	Основним змістом внутрішнього аналізу фінансового стану підприємства є аналіз
показників прибутку	майна (капіталу) підприємства та впливу його використання на фінансовий стан підприємства;
показників рентабельності	самоокупності підприємства
фінансового стану, ринкової стійкості, ліквідності балансу, платоспроможності підприємства	комплексна оцінка фінансового стану підприємства
ефективності використання позикового капіталу	фінансової стійкості та стабільності підприємства
економічної діагностики фінансового стану підприємства і рейтингової оцінки емітентів	динаміки прибутку та рентабельності підприємства і факторів, що на них впливають
	ділової активності підприємства
	кредитоспроможності підприємства
	ефективності використання власних та залучених фінансових ресурсів
	ліквідності та платоспроможності підприємства

За обсягом дослідження виділяють повний та тематичний фінансовий аналіз підприємства:

1) повний фінансовий аналіз проводять з метою комплексного вивчення всіх аспектів фінансової діяльності підприємства;

2) тематичний фінансовий аналіз обмежується вивченням окремих аспектів фінансової діяльності підприємства. Предметом такого аналізу може бути ефективність використання активів підприємства чи фінансових ресурсів з окремих джерел, рівень фінансової стійкості та платоспроможності підприємства, оптимальність фінансової структури капіталу тощо.

Залежно від об'єкта аналізу можна виділити такі його види:

1) аналіз фінансової діяльності підприємства в цілому. У процесі такого аналізу об'єктом вивчення є фінансова діяльність підприємства як такого без відокремлювання різних його структурних одиниць та підрозділів;

2) аналіз фінансової діяльності окремих структурних одиниць та підрозділів. Цей аналіз базується здебільшого на результатах внутрішнього аналізу підприємства;

3) аналіз окремих фінансових операцій. Предметом такого аналізу можуть бути окремі операції, пов'язані з коротко- або довгостроковими фінансовими вкладенням, з фінансуванням окремих реальних проектів [22].

Зважаючи на час та мету процедури, слід розрізняти попередній, поточний (оперативний) та прогнозований фінансовий аналіз.

Початковий фінансовий аналіз пов'язаний з вивченням умов фінансової діяльності підприємства в цілому або здійснення окремих фінансових операцій. Наприклад, оцінка власної платоспроможності для отримання банківської позики.

Традиційна практика аналізу фінансового стану підприємства створила певні прийоми та методи його реалізації. (табл. 1.3).

Постійний (або оперативний) фінансовий аналіз проводиться під час поточної фінансової діяльності для швидкого впливу на результати фінансової діяльності. Як завжди, це обмежується коротким періодом (місяць, квартал).

Прогнозований (або перспективний) фінансовий аналіз проводиться компанією на основі прогнозованих або очікуваних даних, які порівнюються з

даними відповідного звітнього періоду. Це дає можливість більш глибокого та повного аналізу майбутнього фінансового стану та фінансових результатів компанії, ніж попередній (ретроспективний) та поточний, оскільки він заснований на звітних матеріалах, а також дозволяє прогнозувати подальшу діяльність компанії.

Таблиця 1.3

Основні прийоми аналізу фінансового стану підприємства

Вид аналізу	Зміст аналізу
горизонтальний (часовий) аналіз	порівняння кожної позиції звітності з відповідним показником за попередній період
вертикальний (структурний) аналіз	визначення структури фінансових показників з оцінкою впливу різних факторів на кінцевий результат
трендовий аналіз	порівнювання кожної позиції звітності з відповідними показниками за кілька попередніх періодів та визначення тренду — основної тенденції динаміки показників, очищеної від впливу індивідуальних особливостей окремих періодів (за допомогою тренду здійснюється екстраполяція найважливіших фінансових показників на перспективний період, тобто перспективний прогнозний аналіз фінансового стану);
аналіз відносних показників (коефіцієнтів)	розрахунок відношень між окремими позиціями звіту або позиціями різних форм звітності, визначення взаємозв'язків показників
порівняльний аналіз	внутрішньогосподарський аналіз різних показників звітності самого підприємства та його дочірніх підприємств (філій), а також міжгосподарський аналіз показників даної фірми проти показників конкурентів або середньогалузевих та середніх показників;
факторний аналіз	визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або стохастичних (що не мають певного порядку) прийомів дослідження. При цьому факторний аналіз може бути як прямим (власне аналіз), коли результативний показник розділяють на окремі складові, так і оберненим (синтез), коли його окремі елементи об'єднують у загальний результативний показник

Предметом фінансового аналізу підприємства є його фінансові ресурси, їх створення та використання. Для досягнення основної мети аналізу фінансового стану підприємства можна використовувати різні методи - його об'єктивну оцінку та виявлення на основі потенційних можливостей підвищення ефективності створення та використання фінансових ресурсів.

Метод фінансового аналізу - це сукупність науково-методичних інструментів, а також принципів вивчення фінансового стану підприємства [29].

В економічній теорії та практиці існують різні класифікації методів економічного аналізу загалом, і особливо фінансового аналізу.

Перший рівень класифікації розрізняє неформальні та формалізовані методи аналізу.

Неформальні методи аналізу ґрунтуються на описі аналітичних процедур на логічному рівні, а не на жорстких взаємозв'язках та аналітичних залежностях.

Неформальні методи включають: експертні оцінки та сценарії; психологічний; морфологічні; порівняльний; побудова системи показників; побудова системи аналітичних таблиць.

Ці методи характеризуються певною суб'єктивністю, оскільки вони мають велике значення для інтуїції, досвіду та знань аналітика.

Формалізовані методи фінансового аналізу включають ті, що ґрунтуються на жорстко формалізованих аналітичних зв'язках, тобто методи: ланцюгова підміна; арифметичні відмінності; баланс; виділення ізольованого впливу факторів; відсоткові числа; диференціальний; логарифмічний; цілісний; простий і складний інтерес; знижка.

У процесі фінансового аналізу широко застосовуються традиційні методи економічної статистики (середні та відносні величини, групування, графіка, індекс, елементарні методи обробки часових рядів), а також математичні та статистичні методи (кореляційний аналіз, дисперсійний аналіз, факторний аналіз, метод основних компонентів) . .

Використання типів, прийомів та методів аналізу для конкретних цілей дослідження фінансового стану підприємства в цілому становить методологію та прийоми аналізу.

Фінансовий аналіз проводиться за допомогою різних моделей, які дозволяють структурувати та визначати зв'язки між ключовими показниками.

Існують три основні типи моделей, які використовуються в процесі аналізу фінансового стану підприємства: описові, прогностні та нормативні.

Описові моделі є основним інструментом оцінки фінансового стану підприємства. До них належать: побудова балансової системи; подання фінансової звітності в різних аналітичних розділах; аналіз вертикальної та горизонтальної звітності; аналітична система коефіцієнтів; аналітичні записки для звітності. Описові моделі базуються на використанні інформації з фінансової звітності.

Прогностичні моделі - це прогностні та прогностичні моделі. Вони використовуються для прогнозування доходів і прибутків компанії, її майбутнього фінансового стану. Найпоширеніші з них: розрахунки критичної точки обсягу продажу, побудова прогностної фінансової звітності, моделі динамічного аналізу (жорстко визначені факторні та регресійні моделі).

Фінансовий аналіз багато в чому ґрунтується на використанні жорстко визначених факторних моделей [12].

Таким чином, при аналізі фінансового стану підприємства можуть використовуватися різні прийоми, методи та моделі аналізу, їх кількість та ширина залежать від конкретних цілей аналізу та щоразу визначаються його цілями..

Висновки по розділу 1

У першій частині роботи розглядаються теоретичні та методичні основи управління фінансовою діяльністю підприємства. Таким чином було визначено завдання фінансової діяльності, і встановлено, що фінансова діяльність, орієнтована на створення та оптимізацію джерел фінансування, є важливим напрямком роботи на підприємстві.

Фінансова діяльність - це діяльність, яка призводить до зміни розміру та структури власного капіталу та боргу (що не є результатом операційної діяльності). У вузькому розумінні основним змістом фінансової діяльності є

фінансування компанії. У широкому розумінні під фінансовою діяльністю розуміють усі заходи, пов'язані з мобілізацією капіталу, його використанням, приростом (збільшенням вартості) та віддачею. Це означає, що фінансова діяльність (у широкому розумінні) включає весь набір функціональних завдань, що виконуються фінансовими службами підприємства та пов'язані з фінансуванням, інвестиційною діяльністю та фінансовою підтримкою операційної діяльності суб'єкта господарювання.

Процес управління фінансовою діяльністю на підприємстві характеризується поняттям "управління фінансами". Фінансовий менеджмент - це навмисне управління всіма грошовими потоками на підприємстві, тобто процесом управління створенням, розподілом та використанням фінансових ресурсів суб'єкта господарювання для досягнення фінансово-економічних цілей підприємства.

Особлива увага в теоретичній частині роботи була присвячена вивченню фінансового стану та методів його оцінки. Розглянуто особливості фінансової ситуації, тип прийому, методи та моделі аналізу, їх кількість та сферу застосування. Підсумовуючи розглянуті теоретичні питання, було встановлено, що фінансова діяльність об'єктивно є одним із найважливіших моментів функціонування кожного підприємства. Тому необхідно дослідити його оцінку та розробити заходи щодо поліпшення фінансового становища.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТОВ «ЕТАЛОН-СЕРВІС»

2.1. Характеристика підприємства

ТОВ «Еталон-Сервіс» є юридичною особою з моменту своєї державної реєстрації. Має власний баланс, розрахунковий, валютні й іншого рахунку в банках, фірмову марку й торговельний знак, які затверджені зборами засновників і зареєстровані відповідно до діючого законодавства.

Метою діяльності підприємства є: одержання прибутку шляхом використання майна, здійснення виробничо-господарської, комерційної й іншої діяльності, у порядку й відповідно до діючого законодавства України .

Товариство здійснює свою діяльність відповідно до діючого законодавства, Уставу і внутрішнім Положенням.

Майно ТОВ складається з основних і оборотних коштів, а так само матеріальних і нематеріальних цінностей, вартість яких відображається в балансі підприємства.

Товариство має круглу печатку, штампи й фірмовий бланк.

Статутний фонд підприємства поділений між засновниками відповідно до внесених часток. Товариство має право змінювати розмір статутного фонду.

Управління ТОВ «Еталон-Сервіс» здійснюється виконавчим директором, затвердженим на зборах засновників.

Товариство здійснює оперативний, бухгалтерський і податковий облік результатів своєї діяльності, а так само веде статистичну звітність і подає її у встановленому порядку й обсязі органам державної статистики.

Фінансова служба займається організацією фінансової діяльності на підприємстві. Під фінансовою службою підприємства розуміється незалежна структурна одиниця, яка виконує конкретні функції в системі організації підприємства. У компанії "Еталон-Сервіс" фінансові послуги представлені

спеціальною фінансовою групою, що входить до бухгалтерії. Окремі сфери фінансової роботи присвоюються кожному працівнику фінансової групи. Фінансовим відділом керує директор (бухгалтер), який безпосередньо підпорядковується лише керівнику підприємства або його заступнику з економічних справ і разом з ними відповідає за фінансовий стан підприємства, економію оборотних коштів, виконання плану реалізації, забезпечення фінансування витрат.

Нормальна безперебійна ділова діяльність забезпечується не тільки ефективною організаційною структурою та якісним виконанням її підрозділів, а й рівнем обслуговування підприємства з використанням усіх необхідних засобів дії. У процесі функціонування підприємства змінюються розмір та склад активів та джерела їх утворення, тому для отримання загального уявлення про якість цих змін потрібно проаналізувати активи підприємства.

2.2. Аналіз капіталу підприємства

Один з найважливіших показників бізнесу - це капітал компанії, саме тому доцільно провести детальний аналіз.

Акціонерний капітал - це кошти, доступні суб'єкту господарювання для отримання прибутку. Капітал компанії створюється як за власною (внутрішньою) вартістю, так і за рахунок (зовнішніх) позик. Враховуючи економічну природу капіталу компанії, перш за все слід підкреслити наступні особливості:

1. Основний фактор виробництва - капітал компанії. В економічній теорії існує три основні виробничі фактори, що забезпечують економічну діяльність промислових підприємств: капітал; земля та інші природні ресурси; робоча сила. У системі цих факторів виробництво капіталу відіграє пріоритетну роль, оскільки поєднує всі фактори в один виробничий комплекс.

2. Капітал характеризує фінансові ресурси компанії, які приносять дохід. У цій функції капітал може діяти від продуктивного чинника - у формі

позикового капіталу, що забезпечує створення доходу підприємства не у виробничій (операційній), а фінансовій (інвестиційній) сфері своєї діяльності.

3. Капітал є основним джерелом формування добробуту його власників. Це забезпечує необхідний рівень цього добробуту і в поточному, і в майбутньому періоді. Споживаюча частина капіталу в поточному періоді походить від його складу, спрямованого на задоволення поточних потреб його власників (тобто припинення функції капіталу). Кумулятивна частина має на меті задовольнити потреби своїх власників у довгостроковій перспективі, тобто формує рівень їх майбутнього добробуту.

4. Капітал компанії є основним показником його ринкової вартості. Ця здатність - це насамперед власний капітал компанії, який визначає обсяг його чистих активів. У той же час обсяг капіталу, який використовується компанією, має потенціал для залучення позикових коштів, які забезпечують додатковий дохід. У поєднанні з іншими, менш значущими чинниками, це основа для оцінки ринкової вартості компанії.

5. Динаміка капіталу підприємства є найважливішим критерієм ефективності його ділової діяльності. Можливість швидкого збільшення власного капіталу характеризується високим рівнем створення та ефективністю розподілу прибутку компанії, її здатністю підтримувати фінансовий баланс за допомогою внутрішніх джерел. У той же час, зменшення власного капіталу зазвичай є результатом неефективної, збиткової діяльності компанії.

Основним джерелом фінансування компанії є власний капітал. Власний капітал - це кошти, що складаються з основних та оборотних активів для початку та продовження господарської діяльності [20].

Під час подальшої діяльності підприємства його власний капітал збільшується або зменшується залежно від рівня прибутковості та зміни складу власників (засновників) і розраховується як різниця між загальним капіталом підприємства та всіма його зобов'язаннями.

Включає цільовий капітал, накопичений капітал (резервний та додатковий капітал, нерозподілений прибуток) та інші доходи (цільове

фінансування, благодійні пожертви тощо). Складові власного капіталу показують суму, яку власники (засновники) перерахували підприємству як внески або залишили у вигляді нерозподіленого прибутку, або суму, яку підприємство отримало ззовні (від інших підприємств) без погашення [31].

Рівень власного капіталу є одним з найважливіших показників для компанії, оскільки він відображає такі особливості:

- забезпеченість коштами для функціонування підприємства;
- кредитоспроможність підприємства;
- платоспроможність підприємства.

Таблиця 2.1

Динаміка пасиву балансу підприємства, тис. грн.

Найменування статі	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Абсолютне відхилення		Відносне відхилення	
				2017-2016	2018-2017	2017-2016	2018-2017
Пасив							
1. Власний капітал							
Статутний капітал	1113,9	1113,9	1113,9	0,0	0,0	0,0	0,0
Нерозподілений прибуток	1582,3	929,1	823,1	-653,2	-106,0	70,3	12,9
Усього за розділом 1	2696,2	2043,0	1937,0	-653,2	-106,0	32,0	5,5
2. Довгострокові зобов'язання	-	26,8	30,1		3,3		12,3
3. Поточні зобов'язання							
Поточна заборгованість по розрахунках:							
З одержаних авансів	13,8	16,2	17,0	2,4	0,8	17,4	4,9
З бюджетом	19,5	158,4	216,7	138,9	58,3	712,3	36,8
Зі страхування	25,4	9,2	17,2	-16,2	8,0	176,1	87,0
З оплати праці	51,3	42,4	64,0	-8,9	21,6	21,0	50,9
Інші поточні зобов'язання	256,0	148,5	514,6	-107,5	366,1	72,4	246,5
Усього за розділом 3	366,0	374,7	829,5	8,7	454,8	2,4	121,4
БАЛАНС	3062,2	2444,5	2796,6	-617,7	352,1	25,3	14,4

Загальний розмір капіталу на протязі трьох років мав і спадну і зростаючу динаміку. Спадаюча динаміка спостерігалась у 2017 році порівняно з аналогічним періодом 2016 року, а саме загальна сума капіталу зменшилась на 617,7 тис. грн., але у 2018 році порівняно з 2017 роком загальний обсяг капіталу зріс на 352,1 тис. грн., що є позитивною динамікою. Наглядно зміну капіталу підприємства зображено на рис. 2.1.

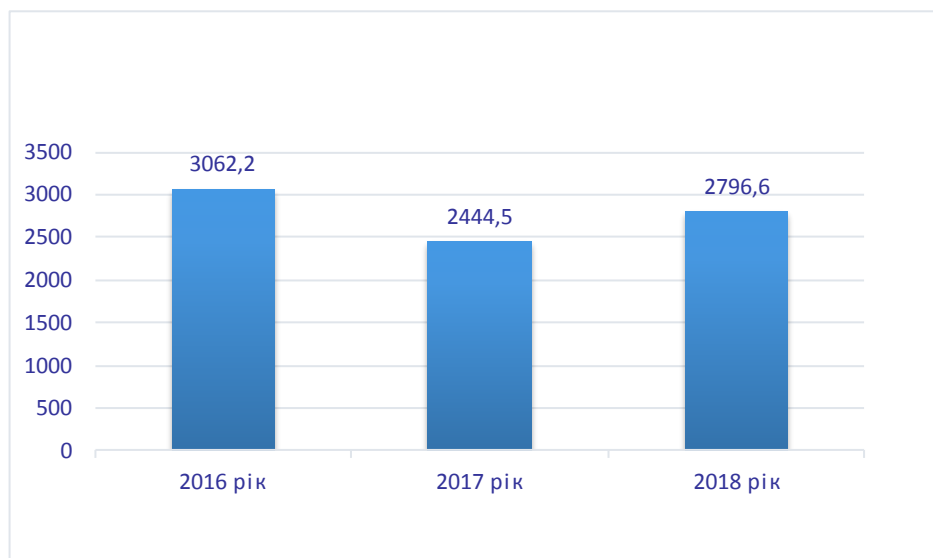

Рис. 2.1. Зміна загальної суми пасиву ТОВ «Еталон-Сервіс»

Структура капіталу даного підприємства складається з: власного капіталу, довгострокових зобов'язань та поточних зобов'язань.

Найбільшу частку капіталу займає власний капітал, але можна відстежити, що на протязі трьох років його частка стає все меншою. Так у 2017 році порівняно з 2016 роком сума власного капіталу знизилась на 653,2 тис. грн., а у 2018 році порівняно з 2017 роком на 106 тис. грн. Що є негативною динамікою. Зворотною динаміку мають поточні зобов'язання, а саме у 2017 році зросли на 8,7 тис. грн., а у 2018 році на 454,8 тис. грн. Що також є негативною динамікою.

Довгострокові зобов'язання займають найменшу частку в загальній структурі капіталу та мають не значну зростаючу динаміку, так у 2018 році їх

сума зросла на 3,3 тис. грн. Наглядну схему динаміки змін капіталу наведено у рис. 2.2.

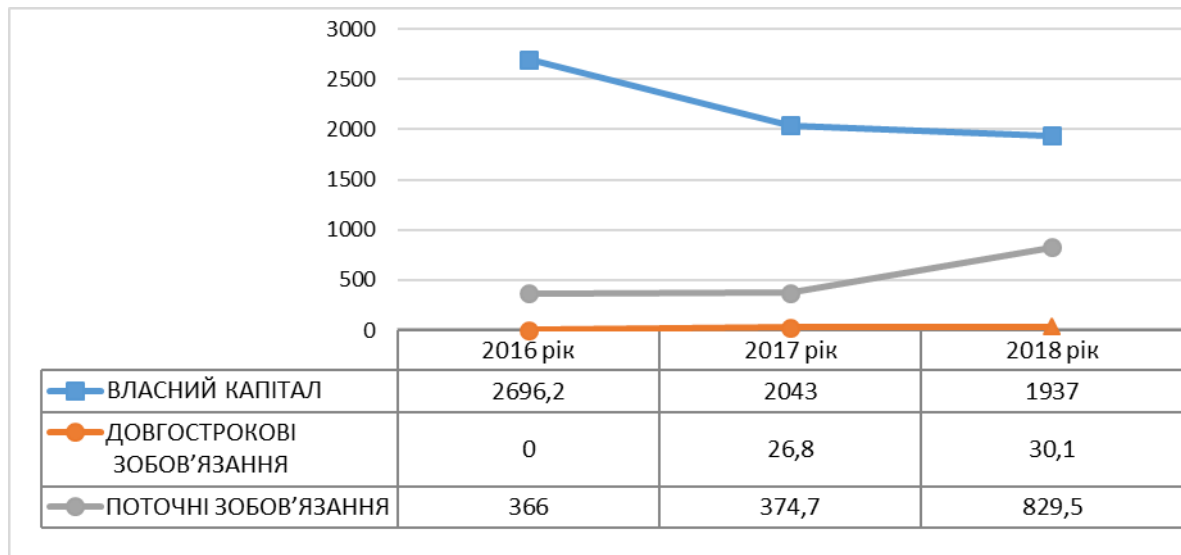

Рис. 2.2. Динаміка змін джерел формування капіталу ТОВ «Еталон-Сервіс» .

Таблиця 2.2

Структура пасиву балансу підприємства,%

Найменування статі	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Відносне відхилення	
				2017-2016	2018-2017
1.Власний капітал					
Статутний капітал	36,4	45,6	39,8	9,2	-5,7
Нерозподілений прибуток	51,7	38,0	29,4	-13,7	-8,6
Усього за розділом 1	88,0	83,6	69,3	-4,5	-14,3
2.Довгострокові зобов'язання	-	1,1	1,1		0,0
3. Поточні зобов'язання					
Поточна заборгованість по розрахунках:					
з одержаних авансів	0,5	0,7	0,1	0,2	-0,6
з бюджетом	0,6	6,5	7,7	5,8	1,3
зі страхування	0,8	0,4	0,6	-0,5	0,2
з оплати праці	1,7	1,7	2,3	0,1	0,6
Інші поточні зобов'язання	8,4	6,1	18,4	-2,3	12,3
Усього за розділом 3	12,0	15,3	29,1	3,4	13,8
БАЛАНС	100	100	100		

Найбільшу питому вагу займає власний капітал, так у 2017 році порівняно з 2016 роком його частка у загальній структурі капіталу знизилася з

88% до 83,6% ,а саме на 4,5%. У 2018 році спадаюча тенденція зберіглася , і питома вага власного капіталу вже склала 69,3% , це менше ніж у 2017 році на 14,3%.

Власний капітал на даному підприємстві складається з статутного капіталу та нерозподіленого прибутку. У 2016 році статутний капітал займав меншу долю власного капіталу , а саме 41,3% , а нерозподілений прибуток – 58,7%. Починаючи з 2017 року ситуація змінилась і найбільшу частку тепер займає статутний капітал у 2017 році – 54,5 %,у 2018 році- 57,5%, а найменшу частку власного капіталу став займати нерозподілений прибуток у 2017 році- 45,5%,у 2018 році- 42,5%. Структуру власного капіталу наведено у рис.2.3.

Рис. 2.3. Структура джерел формування власного капіталу

Значно меншу частку у структурі капіталу займають поточні зобов'язання а саме 12% у 2016 році,15,3% у 2017 році,29,1% у 2018 році, до структури їх формування (рис. 2.4) входить заборгованість по страхуванню, з бюджетом, по оплаті праці , з одержання авансів та інші поточні зобов'язання.

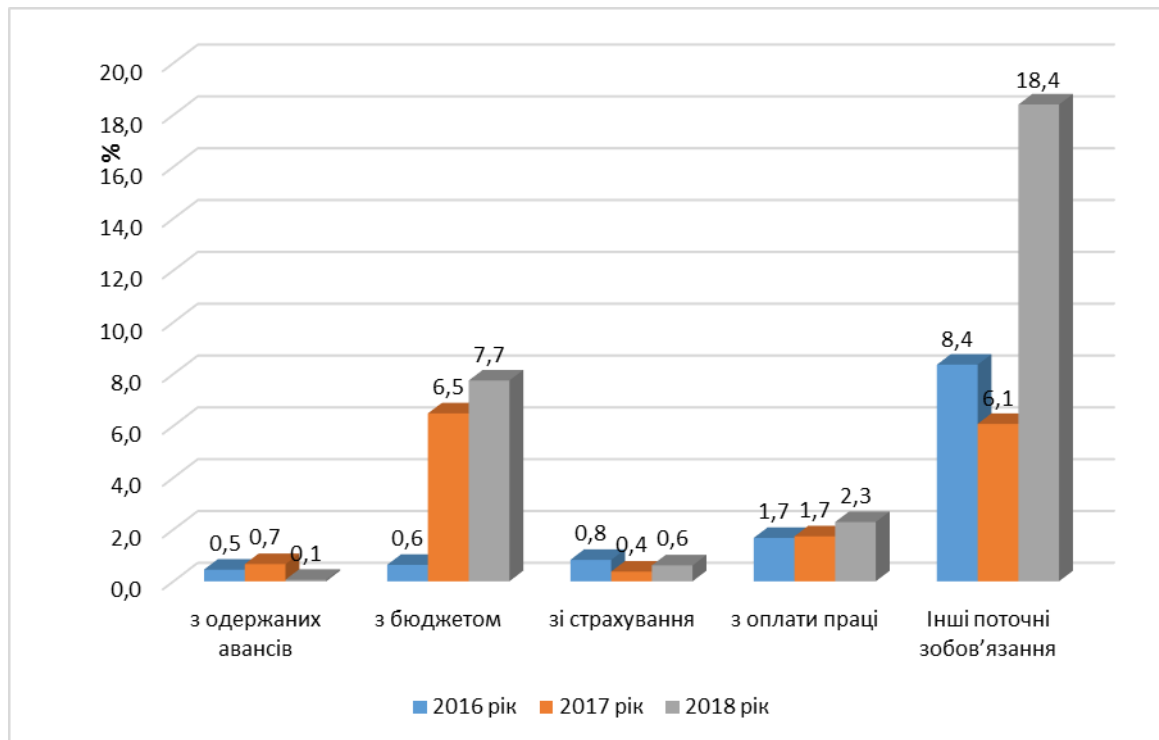

Рис.2.4.Зміна джерел формування поточних зобов'язань

Найменшу питому вагу у структурі капіталу на підприємстві займають довгострокові зобов'язання. Які з'явилися лише з 2017 року і залишилися не змінними у 2018 році, а саме 1,1%.

2.3. Аналіз майнового стану підприємства, складу і структури активів підприємства

Аналіз власності підприємства включає аналіз складу майна та його структури, вивчення джерел нерухомості, зміни активів та джерел його створення.

Фінансовий стан компанії характеризується використанням коштів (активів) та джерел їх утворення (зобов'язань). Джерелом інформації, що використовується для оцінки стану нерухомості, є баланс компанії. У процесі аналізу активів та пасивів балансу визначаються показники структури, динаміки балансу, структурної динаміки балансу, а саме:

- абсолютні значення активів та пасивів балансу на початок та кінець періоду та зміни абсолютних величин;

- частка окремих статей у валюті балансу на початок та кінець періоду та зміни частки;

- зміни статей балансу на кінець періоду порівняно з відповідними значеннями на початок періоду (абсолютні темпи приросту та зростання).

Розраховані показники порівнюються з показниками за попередні звітні періоди, на основі яких робиться висновки щодо динаміки показників.

Таблиця 2.3

Динаміка активів підприємства, тис. грн

Найменування статі	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Абсолютне відхилення		Відносне відхилення	
				2017-2016	2018-2017	2017-2016	2018-2017
Активи							
1. Необоротні активи							
Основні засоби	465,4	339,8	225,4	-125,6	-114,4	-26,99	-33,67
Нематеріальні активи	269,6	256,4	263,8	-13,2	7,4	-4,90	2,89
Усього за розділом 1	735,0	596,2	489,2	-138,8	-107,0	-18,88	-17,95
2. Оборотні активи							
Запаси	1123,9	722,6	1388,0	-401,3	665,4	-35,71	92,08
Дебіторська заборгованість	1077,9	712,9	632,7	-365,0	-80,2	-33,86	-11,25
Гроші та їх еквіваленти	106,4	152,0	118,3	45,6	-33,7	42,86	-22,17
Інші оборотні активи	12,6	249,7	148,8	237,1	-100,9	1881,75	-40,41
Усього за розділом 2	2327,2	1848,3	2307,4	-478,9	459,1	-20,58	24,84
Баланс	3062,2	2444,5	2796,6	-617,7	352,1	-20,17	14,40

Аналіз структури майна ТОВ «Еталон-Сервіс» представлена в таблиці 2.4. Найбільшу питому вагу у структурі майна підприємства займає власний

капітал, у 2016 році його відсоток склав 88,05%, у 2017 році-83,58 (що менше ніж у попередньому році на 4,47%), у 2018 році-69,26%(що менше ніж у 2017 році на 14,31%).

На другому місці знаходяться оборотні активи, питома вага яких у 2016 та 2017 році була майже без змін, 76% та 75,6% відповідно, а у 2018 році їх питома вага зросла на 6,9% і склала 82,51%.

Динаміка необоротних активів на протязі трьох років є спадаючою, так у 2017 році вони склали 596,2 тис. грн., що на 138,8 тис. грн. менше ніж у 2016 році, а у 2018 році вони склали 489,2 тис. грн. що менше ніж у 2017 році на 107 тис. грн. У загальній структурі майна вони займають третє місце у 2017 році вони склали 24,39% а у 2018 році знизились на 6,9% та склали 17,49%.

Динаміку змін майна підприємства зображено на рис. 2.5., 2.6.

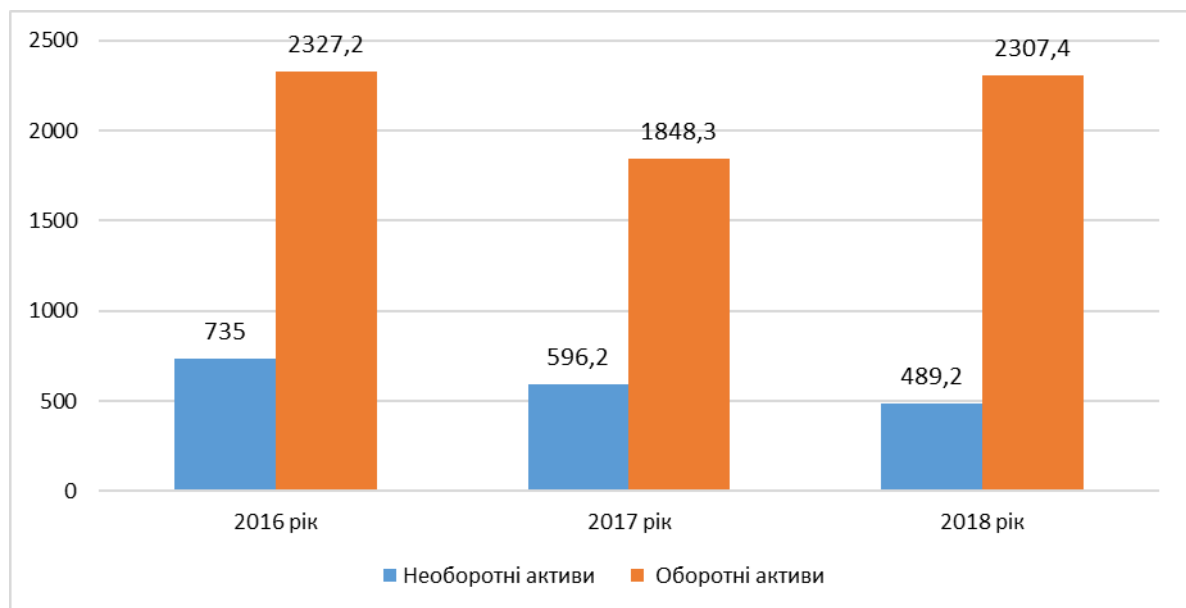

Рис.2.5. Динаміка майна підприємства

У 2017 році порівняно з 2016 роком динаміка оборотних активів була спадаючою, і загальна кількість активів зменшилась на 478,90 тис. грн. Це було обумовлено зменшення запасів на 401,3 тис. грн та зменшенням готової продукції.

На наступний 2018 рік динаміка оборотних активів змінилася на зростаючу, і у 2018 роком порівняно з 2017 роком загальна сума оборотних

активів зростає на 549,1 тис. грн., це сталося за рахунок збільшення запасів на 665,4 тис грн і готової продукції 876,5 тис. грн. Збільшення готової продукції є позитивною характеристикою, але можна відстежити що велика кількість готової продукції залишається у запасах, які у структурі оборотних активів займають найбільшу питому вагу і у 2018 році склали 60% ,що на 21% більше ніж у 2017 році, це вже в свою чергу негативно характеризує стан підприємства.

На другому місці по структурі оборотних активів після запасів знаходиться готова продукція ,у 2017 році вона складала 22,39%,а у 2018 році- 55,92%,що більше аніж у 2017 році на 33,53%.

Найменшу питому вагу у структурі оборотних активів займає дебіторська заборгованість за товари, роботи і послуги, яка у 2017 році зростає на 1,98% і складала 3,06%, у 2018 році -1,09%,тобто знизилась на 1,16%.

2.4. Аналіз фінансової стійкості підприємства

Наступним кроком для аналізу фінансових результатів є показник фінансової стабільності. Фінансова стабільність - це стан фінансових ресурсів компанії, їх структура та рівень маневреності, що забезпечує фінансову незалежність та розвиток, заснований на збільшенні прибутку та капіталу, за умови прийняттого рівня ризику. Фінансова стійкість оцінюється за допомогою показників рівня використання та стану основних фондів; показники використання оборотних активів та показники фінансової незалежності компанії.

Абсолютна фінансова стабільність була стабільною в компанії протягом трьох років під час досліджень. Потрійний показник типу фінансової стійкості має такий вигляд: $S = \{1, 1, 1\}$.

Цей тип фінансової стабільності характеризується тим, що всі акції компанії покриваються власними оборотними коштами, тобто Компанією не залежить від зовнішніх кредиторів. Така ситуація вкрай рідкісна. Більше того,

це не можна вважати ідеальним, оскільки це означає, що керівництво компанії не в змозі, не бажає або не може використовувати зовнішні джерела коштів для основної діяльності.

Таблиця 2.4

Аналіз абсолютних показників фінансової стійкості підприємства(тис. грн.)

Показник	2016	2017	2018	Зміни	
				2017-2016	2018-2017
Власний капітал	2696,2	2043	1937	-653,2	-106
Необоротні активи	735	596,2	489,2	-138,8	-107
Наявність власних оборотних коштів	1961,2	1446,8	1447,8	-514,4	1
Довгострокові зобов'язання	0	26,80	30,1	26,8	3,3
Функціонуючий капітал	2327,2	1821,5	2277,3	-505,7	455,8
Короткострокові кредити банку	366	374,7	829,5	8,7	454,8
Загальна величина джерел формування запасів і витрат	1961,2	1473,6	1477,9	-487,6	4,3
Загальна величина запасів і витрат	2327,2	1848,3	2307,4	-478,9	459,1
Надлишок (+) або нестача (-) власних оборотних коштів для формування запасів і витрат	837,3	724,2	59,8	-113,1	-664,4
Надлишок (+) або нестача (-) власного капіталу і довгострокових зобов'язань для формування запасів і витрат	837,3	751	89,9	-86,3	-661,1
Надлишок (+) або нестача (-) загальної величини основних джерел формування запасів і витрат	1203,3	1125,7	919,4	-77,6	-206,3
Трикомпонентний показник типу фінансової стійкості	S = {1,1,1}.	S = {1,1,1}.	S = {1,1,1}.		

Таблиця 2.5

Аналіз ступеню забезпечення поточних активів підприємства власними
оборотними коштами

Показники	2016	2017	2018	Відхилення (+,-)		Темп росту, %	
				2017- 2016	2018- 2017	2017- 2016	2018- 2017
1. Запаси та витрати	1123,9	722,6	1388	-401,3	665,4	64,29	192,08
2. Грошові кошти, дебіторська заборгованість та інші оборотні активи	1184,3	1114,6	856	-69,7	-258,6	94,11	76,80
3. Всього поточних активів підприємства	1184,3	864,9	751	-319,4	-113,9	73,03	86,83
4. Власний капітал	2696,2	3043	2043	346,8	-1000	112,86	67,14
5. Необоротні активи	735	596,2	489,2	-138,8	-107	81,12	82,05
6. Наявність власних оборотних коштів підприємства	1961,2	2446,8	1553,8	485,6	-893	124,76	63,50
7. Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами, %	0,84	1,32	0,67	0,48	-0,65	X	X

Коефіцієнт забезпечення власними необоротними активами у 2016 році склав 0,83% і мав зростаючу динаміку у 2017 році, а саме зріс на 0,48% і склав 1,32%, а у 2018 році знизився на 0,65% через зменшення власних оборотних коштів, і склав 0,67%.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу показує відношення оборотних коштів до власного капіталу компанії. Таким чином, значення показника вказує, яку частину власного капіталу можна використовувати для фінансування оборотних активів та яку частину для фінансування необоротних активів. На протязі трьох років він був майже незмінним і коливався від 0,71 до

0,75 %. На останній рік він досяг максимального свого значення (0,75%) що є позитивною характеристикою для підприємства.

Таблиця 2.6

Аналіз відносних показників фінансової стійкості підприємства

Показник	2016	2017	2018	зміни	
				2017-2016	2018-2017
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	0,73	0,71	0,75	-0,02	0,04
Коефіцієнт структури покриття довгострокових вкладів	0,00	0,04	0,06	0,04	0,02
Коефіцієнт довгострокового залучення позикових засобів	0,00	0,01	0,02	0,01	0,00
Коефіцієнт фінансової незалежності капіталізованих джерел	0,88	0,84	0,69	-0,04	-0,14
Коефіцієнт забезпеченості оборотних засобів власними оборотними коштами	0,84	0,78	0,63	-0,06	-0,16
Коефіцієнт забезпеченості запасів і витрат власними оборотними коштами	1,74	2,00	1,04	0,26	-0,96

Коефіцієнт структури покриття довгострокових вкладів мав позитивну динаміку, а саме зростав на протязі трьох років, і у 2018 році склав 0,06%.

Коефіцієнт довгострокового залучення позикових засобів також мав зростаючу динаміку і у 2018 році складав 0,02%.

Коефіцієнт фінансової незалежності капіталізованих джерел мав спадаючу динаміку, у 2017 році порівняно з 2016 роком показник знизився на 0,04%, а у 2018 році знизився ще на 0,14%.

Коефіцієнт забезпеченості оборотних засобів власними оборотними коштами мав спадаючу динаміку, що є негативною характеристикою для підприємства.

Коефіцієнт забезпеченості запасів і витрат власними оборотними коштами у 2017 році порівняно з 2016 роком зріс на 0,26% і склав 2%, а у 2018 році зменшився на 0,96% і склав 1,04%

2.5. Аналіз показників рентабельності підприємства

Фінансові результати компанії характеризуються збільшенням власного капіталу (чистих активів), основним джерелом якого є прибуток від операційної, інвестиційної, фінансової діяльності, а також отриманий внаслідок надзвичайних обставин.

Основними завданнями аналізу фінансових результатів є:

- вивчення можливості отримання прибутку відповідно до наявного ресурсного потенціалу компанії та кон'юнктури ринку;
- систематичний контроль процесу отримання прибутку та зміни його динаміки;
- визначення впливу зовнішніх та внутрішніх факторів на фінансові результати та оцінка якості прибутку;
- виявлення резервів з метою збільшення суми прибутку та підвищення рівня рентабельності підприємства;
- оцінка підприємства з точки зору використання можливостей для збільшення прибутку та рентабельності;
- розробка рекомендацій щодо підвищення ефективності системи управління прибутком.

Основними джерелами інформації при аналізі фінансових результатів прибутку є накладні на відвантаження продукції, аналітичні дані бухгалтерського обліку в звітах про прибутки та звіти ф. № 1 "Баланс", ф. № 2 "Звіт про фінансові результати".

Таблиця 2.7.

Горизонтальний аналіз звіту про фінансові результати підприємства

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Абсол. відхилен.		Відносн. відхил. %	
				2017-2016	2018-2017	2017-2016	2018-2017
Чистий дохід від реалізації продукції товарів, робіт, послуг	18779,2	18625,8	19932,4	-153,4	1306,6	-0,8	7,0
Собівартість реалізованої продукції	15688,6	16046,2	16872,1	357,6	825,9	2,3	5,1
1. Валовий: прибуток	3090,6	2579,6	3060,3	-511,0	480,7	-16,5	18,6
збиток							
Інші операційні доходи	-	151,0	42,6		-108,4		-71,8
Інші операційні витрати	2043,1	2063,8	2326,1	20,7	262,3	1,0	12,7
2. Фінансові результати від операційної діяльності							
прибуток	1048,6	666,8	776,8	-381,8	110,0	-36,4	16,5
3. Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування							
прибуток	1048,6	666,8	776,8	-381,8	110,0	-36,4	16,5
4. Чистий фінансовий результат							
прибуток	859,9	546,8	637,0	-313,1	90,2	-36,4	16,5

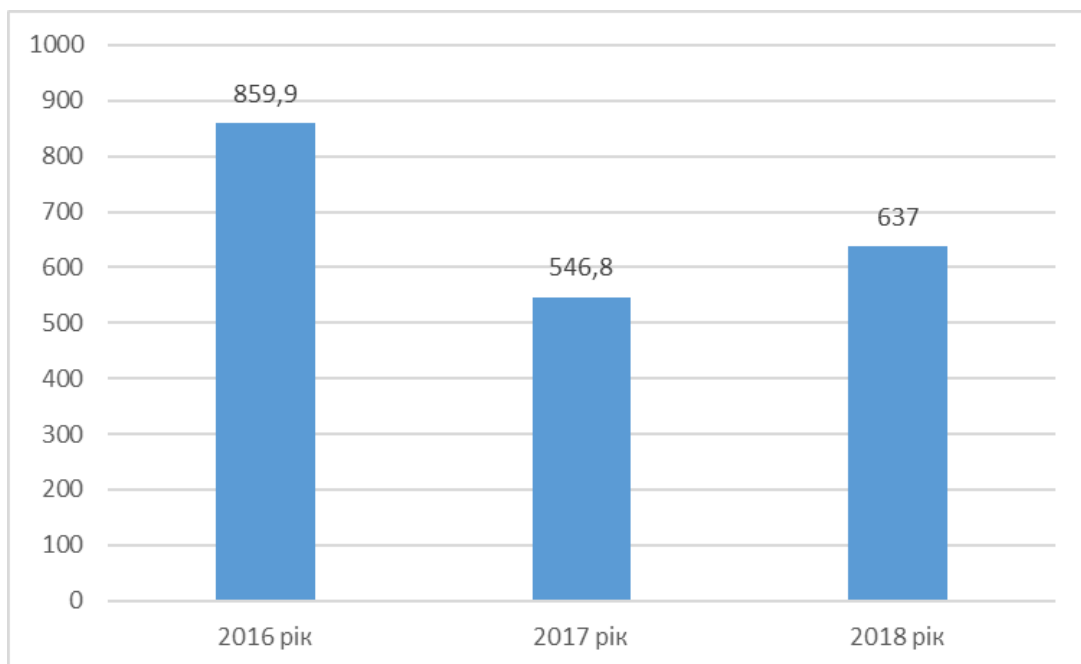

Рис 2.5. Зміна чистого прибутку на 2016 рік -2018 рік

Рентабельність - це показник, що характеризує економічну ефективність. Економічна ефективність - це відносний показник, який порівнює отриманий ефект із витратами або ресурсами, використаними для досягнення цього ефекту [22]. Існує безліч коефіцієнтів рентабельності, застосування яких залежить від характеру оцінки фінансово-економічних показників діяльності підприємства. Вибір орієнтовного коефіцієнта (прибутку), використаного при розрахунку, залежить насамперед від нього. Залежно від того, з чим порівняно обраний коефіцієнт прибутку, розрізняють три групи коефіцієнтів прибутковості

Проаналізуємо показники рентабельності на підставі даних даного підприємства. Результати розрахунків представити в таблиці 2.8.

Таблиця 2.8

Показники рентабельності підприємства

Показник	2016	2017	2018
Рентабельність загального капіталу	4,77	6,13	8,17
Рентабельність власного капіталу	0,47	0,20	0,31
Валова рентабельність виробництва	0,20	0,16	0,18
Чиста рентабельність виробництва	0,05	0,03	0,04

Рентабельність власного капіталу характеризує ,скільки чистого прибутку припадає на одиницю власного капіталу. У 2017 році порівняно з 2016 роком він зменшився і склав 0,2%,а у 2018 році збільшився і складав вже 0,31%. Це означає ,що 0,31 грн чистого прибутку припадає на одиницю власного капіталу ,що є негативною тенденцією для підприємства.

А рентабельність загального капіталу характеризує , скільки загального балансового прибутку припадає на одиницю капіталу. Цей показник має динаміку зростання на протязі трьох років ,у 2017 році порівняно з 2016 роком він зріс на 1,36%,а у 2018 році порівняно з 2017 роком зріс на 2,04% і складав 8,17% (Рис.2.6).

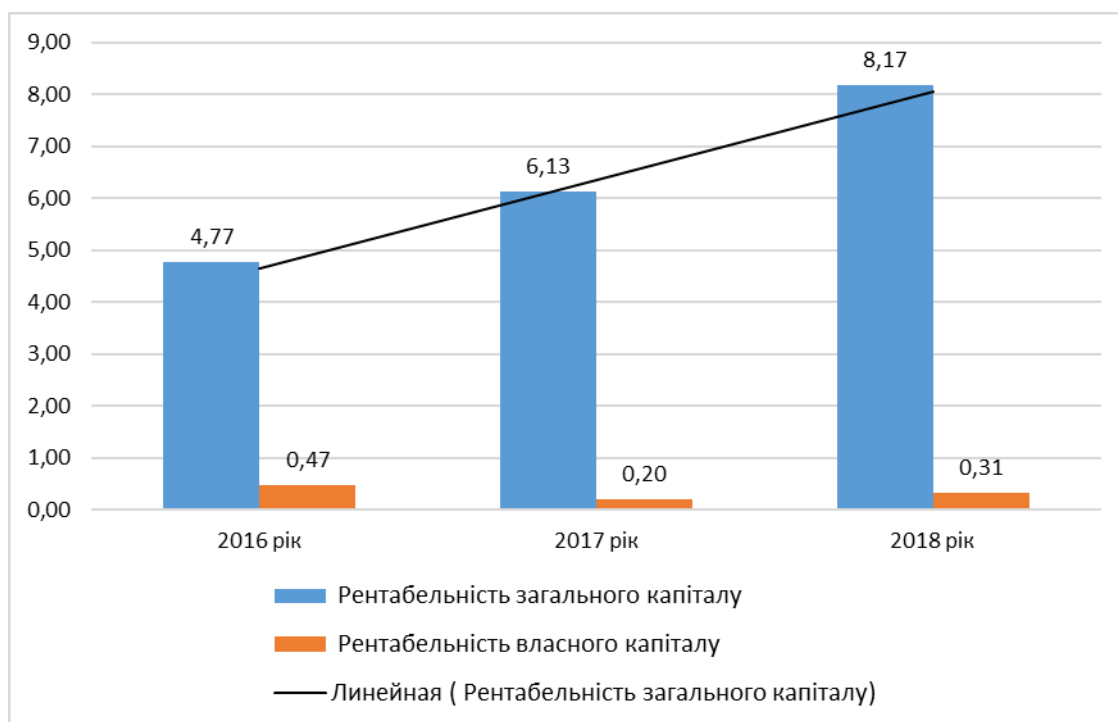

Рис. 2.6. Рентабельність капіталу

Валова рентабельність виробництва показує, скільки валового прибутку припадає на одиницю виручки. У періоді з 2016 по 2016 рік, спостерігається зменшення показника, що є негативною динамікою, але на наступний рік тенденція змінилася на зростаючу і у 2018 році показник склав 0,18%, але це є низьким рівнем рентабельності для даного показника.

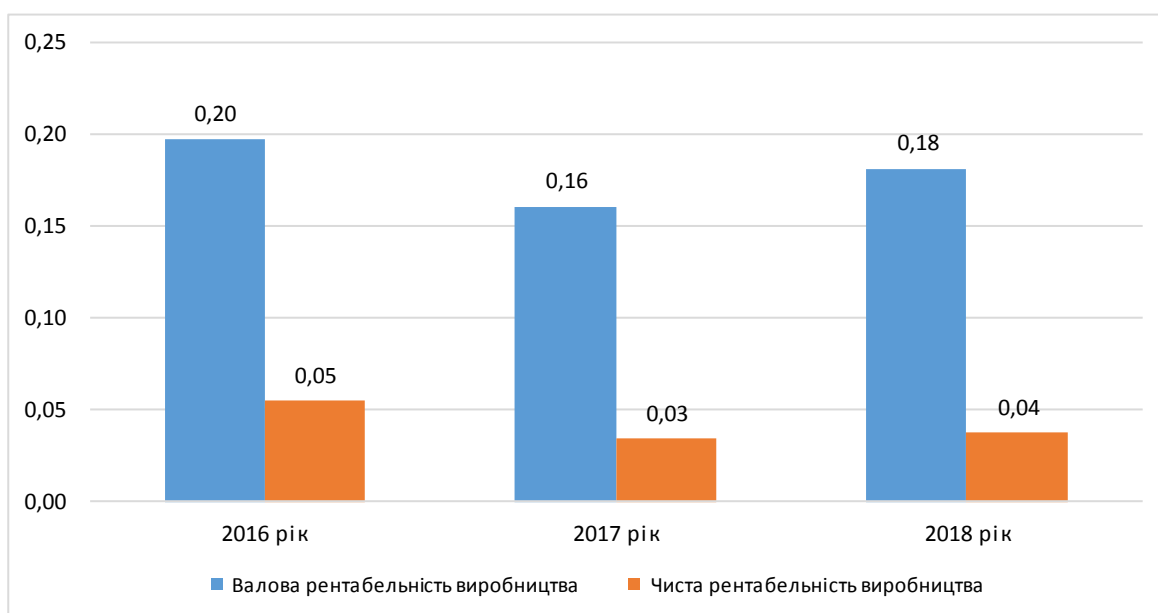

Рис. 2.7. Рентабельність виробничої діяльності

Чиста рентабельність виробництва показує, скільки гривень чистого прибутку доводиться на гривню реалізованої продукції. У нашому випадку відбувалися не значні зміни, показник зменшився у 2017 році порівняно з 2016 на 0,02%, а у 2018 році зріс на 0,01%, це теж є дуже низьким рівнем по даному показнику.

На підприємстві формування прибутку складається з двох джерел : прибуток від реалізації продукції, прибуток від іншої операційної діяльності . У 2016 році прибуток до оподаткування складався лише за рахунок прибутку від реалізації, у 2017 році прибуток до оподаткування зменшився на 381,8 тис. грн, більшу частину в якому склав прибуток від реалізації (99%), а значно меншу прибуток від іншої операційної діяльності (1%). У 2018 році прибуток до оподаткування зріс порівняно з 2017 роком на 110 тис. грн , що є позитивною динамікою.

Розподіл чистого прибутку зображено у таблиці 2.9

Таблиця 2.9

Динаміка та структура використання чистого прибутку за напрямками

Вид фонду	2017 рік		2018 рік		Відхилення	
	Сума прибутку, що розподіляється, тис. грн..	Питома вага у чистому прибутку, %	Сума прибутку, що розподіляється, тис. грн..	Питома вага у чистому прибутку, %	Сума, тис. грн..	У структурі, %
Резервний фонд	40,8	7,5	57,5	9,0	16,7	1,6
На виробничі потреби	198,4	36,3	215	33,8	16,6	-2,5
Фонд споживання	307,6	56,3	364,5	57,2	56,9	1,0
Чистий прибуток	546,8	100	637,0	100	90,2	-

На підприємстві основним джерелом формування чистого прибутку є фонд споживання, який займає найбільшу питому вагу на ротації двох років, і сума якого у 2018 році порівняно з 2017 роком зросла на 56.9 тис. грн.,

виробничі потреби займають друге місце у структурі чистого прибутку та зросли у 2018 році на 16,6 тис. грн., найменшу питому вагу займає резервний фонд який зріс у 2018 році порівняно з 2017 роком на 16,7 тис. грн, а у загальній структурі його частка зросла на 1,6%.

Таблиця 2.10

Динаміка основних показників діяльності підприємства(тис. грн.)

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Відхилення		Темп приросту, %	
				2017-2016	2018-2017	2017-2016	2018-2017
Обсяг реалізації продукції	18779,2	18625,8	19932,4	-153,4	1306,6	-0,01	0,07
Вартість активів	3937,9	3062,2	2444,5	-875,7	-617,7	-0,22	-0,20
Валовий прибуток	3090,6	2579,6	3060,3	-511	480,7	-0,17	0,19

Обсяг реалізованої продукції у 2017 році порівняно з 2016 роком зменшився на 153,4 тис. грн що вплинуло на зменшення валового прибутку на 511 тис. грн, у 2018 році обсяг реалізованої продукції мав зворотню динаміку ніж в попередніх роках, а саме зріс на 1306,6 тис.грн, а валовий прибуток відповідно зріс на 480,7 тис.грн, що є позитивною динамікою.

Вартість активів мала спадаючу динаміку на протязі всіх трьох років, а саме у 2017 році порівняно з 2016 роком вона знизилась а 875,7 тис.грн, а у 2018 році порівняно з 2017 роком на 617,7 тис.грн., що є негативною динамікою.

Таблиця 2. 11.

Дані для факторного аналізу прибутку підприємства

Показники	Роки		Відхилення
	2017	2018	
Чистий дохід від реалізації продукції, тис.грн.	18 625,8	19 932,4	1306,6
Собівартість реалізованої продукції, тис.грн.	16 046,20	16 872,10	825,9
Інші операційні доходи	151	42,6	-108,4
Інші операційні витрати	2 063,80	2 326,10	262,3
Податок на прибуток	120	139,8	19,8

Факторна модель:

$$П = В - С + ІОД - ІОВ - ПНП \quad (2.1)$$

де В – виручка від реалізації

С – собівартість, реалізованої продукції

ІОД - інші операційні доходи

ІОВ – інші операційні витрати

Розрахуємо плановий показник (2017 рік):

$$П_0 = В_0 + С_0 + ІОД_0 + ІОВ_0 + ПНП_0 = 18625.8 - 16046.2 + 151 - 2063.8 - 120 = 546.8 \text{ тис.грн}$$

Розрахуємо фактичний показник (2018 рік):

$$П_1 = В_1 + С_1 + ІОД_1 + ІОВ_1 + ПНП_1 = 19932.4 - 16872.1 + 42.6 - 2326.1 - 139.8 = 637 \text{ тис.грн}$$

Розрахуємо загальну зміну показника - Прибуток :

$$\Delta П = П_1 - П_0 = 637 - 546.8 = 90.2 \text{ тис.грн}$$

Розрахуємо загальну зміну показників ,що впливають на Прибуток :

- зміна показника Виручка від реалізації

$$\Delta В = В_1 - В_0 = 19932.4 - 18625.8 = 1306.6 \text{ тис.грн}$$

- зміна показника Собівартість

$$\Delta С = С_1 - С_0 = 16872.1 - 16046.2 = 825.9 \text{ тис.грн}$$

- зміна показника Інші операційні доходи

$$\Delta ІОД = ІОД_1 - ІОД_0 = 42.6 - 151 = -108.4 \text{ тис.грн}$$

- зміна показника Інші операційні витрати

$$\Delta ІОВ = ІОВ_1 - ІОВ_0 = 2326.1 - 2063.8 = 262.3 \text{ тис.грн}$$

- зміна показника Податок на прибуток

$$\Delta ПНП = ПНП_1 - ПНП_0 = 139.8 - 120 = -19.8 \text{ тис.грн}$$

$$\Delta П = \Delta В - \Delta С + \Delta ІОД - \Delta ІОВ - \Delta ПНП$$

$$90.2 = 90.2$$

Стратегічне управління прибутком підприємства передбачає виконання наступних умов :

$$T_{вп} > T_{чд} > T_{вк} > T_{к},$$

де $T_{п}$ – темп росту валового прибутку;

$T_{т}$ – темп росту чистого доходу;

$T_{к}$ - темп росту капіталу

$$118,6347 > 107,015 > 105,4724 < 114,4037636$$

На аналізуючому підприємстві абсолютно ліквідний баланс, що є дуже позитивною характеристикою. У такому випадку підприємство зможе погасити термінову заборгованість на дату складання балансу.

2.6. Аналіз показників ліквідності та ділової активності підприємства

Проаналізуємо показники ліквідності підприємства ТОВ «Еталон-Сервіс» .

Ліквідність - це здатність підприємства погашати свої поточні зобов'язання перед іноземними підрядниками шляхом обміну активів на гроші. Ліквідність компанії вказує на наявність коштів для термінового виконання своїх фінансових зобов'язань у цей період.

Аналіз ліквідності балансу полягає у порівнянні статей активів із статтями пасивів. У балансі активи підприємства групуються за ступенем збільшення їх ліквідності, зобов'язання визнаються умовами зменшення (посилення, збільшення строку погашення) їх погашення. Якщо цього порівняння активів достатньо, баланс ліквідний, а підприємство платоспроможне та навпаки.

Усі активи компанії, залежно від ступеня їх ліквідності, тобто здатності та швидкості конвертації у грошові кошти, можна розділити на наступні групи:

1. Найбільш ліквідні активи (А1) - це суми грошових коштів компанії на поточних рахунках, в іноземній валюті та інших рахунках, а також

короткострокові фінансові інвестиції (цінні папери), які можна негайно використати для поточних розрахунків.

2. Активи швидкого продажу (A2) (активи, що потребують певного періоду часу для конвертації у грошові кошти) - це дебіторська заборгованість, яка, як очікується, буде погашена протягом 12 місяців з дати звітності, а також інші оборотні активи. Ліквідність цих активів змінюється і залежить від суб'єктивних та об'єктивних факторів: кваліфікації фінансових працівників, відносин компанії з платниками та їх платоспроможності, умов позики клієнтам, організації переказних векселів та інших.

3. Активи з повільним продажем (A3) (найменш ліквідні) - це запаси та витрати. Ліквідність цієї групи залежить від своєчасності доставки, швидкості та точності банківських документів, швидкості платежів у банку, якості та попиту на продукцію, їх конкурентоспроможності, платоспроможності клієнтів, форм оплати та інших.

4. Активи, які важко продати (A4) - активи, призначені для використання в господарських операціях протягом тривалого періоду. Цей пункт може включати статті у розділі I активів балансу "Необоротні активи".

Зобов'язання за балансом, залежно від ступеня збільшення строку погашення, групуються таким чином:

1. Термінові зобов'язання (П1) - це зобов'язання, позики перед працівниками, інші короткострокові зобов'язання.

2. Короткострокові зобов'язання (П2) - це короткострокові банківські позики та інші позики, погашені протягом 12 місяців з дати звітності.

3. Довгострокові зобов'язання (П3) - це довгострокові банківські позики, позикові кошти та інші довгострокові зобов'язання.

4. Постійні зобов'язання (П4) - це власний капітал компанії - статті з розділу I пасивів балансу.

Підприємство вважається ліквідним, якщо його оборотні активи перевищують його поточні зобов'язання.

Таблиця 2.12

Результати розрахунків аналізу ліквідності балансу, тис. грн

Показники активу балансу	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Показники пасиву балансу	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Платіжний надлишок (недолік), тис. грн.		
								2016 рік	2017 рік	2018 рік
1. Найбільш ліквідні активи (A1)	106,4	152	118,3	1. Найбільш термінові пасиви (П1)	110	226,2	250,96	3,6	74,2	132,66
2. Швидко реалізовані активи (A11)	1077,9	712,9	632,7	2. Короткострокові пасиви (П11)	0	0	0	-1078	-712,9	-632,7
3. Повільно реалізовані активи (A111)	1123,9	722,6	1388	3. Довгострокові пасиви (П111)	0	26,8	30,1	-1124	-695,8	-1358
4. Важко реалізовані активи (A1V)	735	596,2	489,2	4. Постійні пасиви (П1V)	2696,2	2043	1937	1961,2	1446,8	1447,8
Усього	3043,2	2183,7	2628,2	Усього	2806,2	2296	2218,1			

Таблиця 2.13

Порівняння абсолютно ліквідного балансу з фактичним

Абсолютно ліквідний баланс	Співвідношення активів та пасивів фактичного балансу		
	2016 рік	2017 рік	2018 рік
$A1 \geq П1$	$A1 \leq П1$	$A1 \leq П1$	$A1 \leq П1$
$A2 \geq П2$	$A2 \geq П2$	$A2 \geq П2$	$A2 \geq П2$
$A3 \geq П3$	$A3 \geq П3$	$A3 \geq П3$	$A3 \geq П3$
$A4 \leq П4$	$A4 \leq П4$	$A4 \leq П4$	$A4 \geq П4$

Виходячи з отриманих результатів, не виконується тільки перша умова абсолютної ліквідності підприємства, усі інші за три роки залишаються незмінними..

Таблиця 2.14

Розрахунок коефіцієнтів ліквідності підприємства

Назва показника	2016 рік	2017 рік	2018 рік
Коефіцієнт покриття (поточний коефіцієнт ліквідності), КП	6,34	4,90	2,76
Коефіцієнт швидкої ліквідності (проміжний коефіцієнт покриття), КЛ _{ср.}	3,27	2,97	1,08
Коефіцієнт абсолютної (миттєвої) ліквідності, КЛ _{абс.}	0,29	0,41	0,14
Чистий оборотний капітал, ЧОК, (тис.грн)	1954,8	1462,5	1458,3

Показники ліквідності підприємства в аналізованому періоді наступні: в 2016 році коефіцієнт покриття 6,34; 2017 році – 4,9; 2018 році 2,76. В практиці оптимальним коефіцієнт поточної ліквідності вважається в діапазоні від 1,5-2,5. Показники ліквідності не стабільні, то збільшуються, то зменшуються, підприємству необхідно звернути на це увагу, але знаходяться в межах оптимального значення.

Динаміка показників ліквідності ще раз підтверджує, що у підприємства існують проблеми (поточного і перспективного характеру) із виконанням своїх зобов'язань перед бюджетом, працівниками та страхуванням.

Підприємство можна вважати абсолютно ліквідним, незважаючи на зниження усіх показників, але вони всі залишаються в межах оптимальних значень.

Стійкий фінансовий стан підприємства в ринкових умовах значною мірою обумовлюється його діловою активністю, тому наступним кроком доцільно буде доцільно проаналізувати ділову активність. Ділова активність підприємства проявляється через розширення ринків збуту продукції, підтримання ділової репутації, вихід на ринок праці і капіталу тощо. Ділова активність оцінюється системою показників (коефіцієнтів), які характеризують найважливіші сторони діяльності підприємства.

Оборотність активів означає співвідношення чистого доходу до середньорічної суми активів підприємства.

Таблиця 2.15

Показники ділової активності підприємства

Показник	Рівень показника			Відхилення	
	2016 рік	2017 рік	2018 рік	2017-2016	2018-2017
Коефіцієнт оборотності активів	5,37	6,76	7,61	1,40	0,84
Коефіцієнт оборотності оборотних активів	6,74	8,92	9,59	2,18	0,67
Коефіцієнт оборотності запасів	15,59	17,38	15,99	1,79	-1,39
Показник тривалості обороту запасів	23	21	23	-2,38	1,80
Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	97,13	456,51	397,46	359,39	-59,06
Показник тривалості обороту дебіторської заборгованості	4	1	1	-2,92	0,12
Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості	750,65	1069,75	1016,4	319,10	-53,36
Показник періоду обороту кредиторської заборгованості	0,5	0,3	0,4	-0,14	0,02
Тривалість операційного циклу	27	22	23	-5,30	1,92
Тривалість оборотності оборотного капіталу або тривалість фінансового циклу	26	21	23	-5,16	1,90

На підприємстві цей показник має зростаючу динаміку, у 2017 році порівняно з 2016 роком він зріс на 1,40% ,а у 2018 році порівняно з 2017 роком на 0,84 %,що є позитивною динамікою для підприємства.

Коефіцієнт оборотності запасів визначається на основі співставлення показника собівартості продукції та середньорічної вартості запасів. Є зростаючим на протязі всіх трьох років, а саме у 2017 році зріс на 2,18% порівняно з 2016 роком, а у 2018 році порівняно з 2017 роком зріс на 0,67% і склав 9,59%.

Період одного обороту запасів розраховується діленням 360 днів на коефіцієнт обороту запасів ,на підприємстві тривалість обороту у 2016 та 2018 роках дорівнює 23 дні, і лише у 2017 році-21 день.

Оборотність дебіторської заборгованості визначається на основі співставлення чистого доходу від реалізації продукції та середньорічної суми дебіторської заборгованості. Проблеми з цим елементом активів можуть свідчити про необхідність запровадження системи контролінгу дебіторської заборгованості. У 2017 році порівняно з 2016 роком цей показник значно зріс, а саме на 359,69%, а у 2018 році зменшився на 59,06%.

Висновки по розділу 2

На формування прибутку як фінансового показника роботи підприємства, що відбивається в бухгалтерському обліку, в офіційній звітності суб'єктів господарювання, впливає встановлений порядок визначення фінансових результатів діяльності; обчислення собівартості продукції (робіт, послуг); загальногосподарських витрат; визначення прибутків (збитків) від фінансових операцій, іншої діяльності.

Рентабельність підприємства – найбільш узагальнюючий показник його діяльності. В ньому синтезуються всі фактори виробництва і реалізації продукції, оборотність господарських коштів і позареалізаційних фінансових результатів.

Показники рентабельності більш повно ніж прибуток, відображають кінцеві результати господарювання, тому що їх величина показує співвідношення факту з дійсними або використаними ресурсами. Їх використовують для оцінки діяльності підприємства і як інструмент в інвестиційній політиці та ціноутворенні.

Обсяг реалізованої продукції у 2017 році порівняно з 2016 роком зменшився на 153,4 тис.грн що вплинуло на зменшення валового прибутку на 511 тис.грн,у 2018 році обсяг реалізованої продукції мав зворотню динаміку

ніж в попередніх роках, а саме зріс на 1306,6 тис.грн,а валовий прибуток відповідно зріс на 480,7 тис.грн, що є позитивною динамікою.

Рентабельність власного капіталу в 2017 році порівняно з 2016 роком зменшилася і склала 0,2%, а у 2018 році показник збільшився і складав вже 0,31%. Це означає, що 0,31 грн чистого прибутку припадає на одиницю власного капіталу , що є негативною тенденцією для підприємства. А показник рентабельності загального капіталу має динаміку зростання на протязі трьох років ,у 2017 році порівняно з 2016 роком він зріс на 1,36%,а у 2018 році порівняно з 2017 роком зріс на 2,04% і складав 8,17%.

На аналізуючому підприємстві абсолютно ліквідний баланс, що є дуже позитивною характеристикою. У такому випадку підприємство зможе погасити термінову заборгованість на дату складання балансу.

РОЗДІЛ 3

ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОКАЗНИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЗАХОДІВ ЩОДО ЇХ ПОКРАЩЕННЯ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «ЕТАЛОН-СЕРВІС»

3.1. Обґрунтування розміру прибутку підприємства на підставі розрахункових рівнів рентабельності

Обґрунтування прибутку компанії на плановий період не включає встановлення цільової суми прибутку, що створює умови для самофінансування компанії та вирішення її стратегічних та тактичних завдань, але з іншого боку - обчислення потенціалу прибутку при прогнозованих оборотних витратах

Щоб встановити мінімальний P_{min} і нормальний P_{norm} . прибуток базується на прогнозній вартості капіталу компанії, мінімальній прибутковості капіталу, прогнозі процентної ставки банків) та прогнозуванні прибутковості капіталу (середня прибутковість капіталу галузі). При прогнозуванні суми капіталу слід враховувати склад та розмір джерел його зростання (банківські позики, випуски облігацій тощо).

Розрахуємо мінімальний прибуток, використавши середні банківські ставки 14 % річних.

Капітал підприємства станом на 1.01.2019р. становить 69,3 тис.грн.

$$P_{min} = \frac{K \times MPP}{100 - C_n}, \quad (3.1)$$

де:

C_n – частка прибутку, яка сплачується в бюджет у вигляді податків та обов'язкових платежів ;

MPP – мінімальний рівень рентабельності капіталу, % ;

K – обсяг капіталу.

$$P_{min} = (69,3 \times 0,14) / 0,82 = 11,83 \text{ тис.грн.}$$

Таким чином, мінімальний рівень прибутку підприємства в 2019 році, який би забезпечував мінімальний рівень рентабельності власного капіталу повинен бути 11,83 тис. грн.

Нормальний прибуток базується на використанні середньогалузевої рентабельності підприємств по Дніпропетровській області. Згідно статистичної звітності за 2018 рік середньогалузева рентабельність товарообороту – 11,1 % .Розрахуємо розмір нормального прибутку

$$P_{\text{норм}} = \frac{K \times CP}{100 - C_n} \quad (3.2)$$

CP – середній рівень рентабельності капіталу , %

$$P_{\text{норм}} = 69,3 \times 0,111 / 0,82 = 9,38 \text{ тис.грн.}$$

З проведених розрахунків бачимо, що ТОВ «Еталон-Сервіс» у 2019 році зможе досягти нормальний та мінімальний прибуток.

Зведемо отримані данні у таблицю 3.1

Таблиця 3.1

Планування мінімального та нормального прибутку при врахуванні рівня рентабельності

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Прогнозний показник на 2019 р мінімальний	Прогнозний показник на 2019 р нормальний.
Чистий прибуток	859,9	546,8	637,0	11,83	9,38

Як бачимо з розрахунків, мінімальне та розрахункове значення прибутку підприємства на 2019 рік значно менше отриманого у 2018 році, що свідчить про високу ефективність підприємства та високий рівень рентабельності його капіталу.

3.2. Планування фінансових результатів діяльності підприємства за допомогою розрахунково-аналітичного методу

Планування розміру та структури доходу компанії є одним із відповідальних етапів у системі управління економічним прибутком компанії. Це пов'язано з важливістю цих показників в системі економічного та фінансового розвитку підприємства.

Оскільки компанія отримує операційний дохід з різних джерел, ці доходи слід планувати окремо.

Наведений вище аналіз показав, що основним джерелом доходу є дохід від продажу товарів. Основними початковими передумовами планування цих доходів є: розроблений план збуту товарів, який визначає обсяг та склад обороту компанії за формою продажу та структурою асортименту; цільовий прибуток підприємства, який забезпечує умови для успішного розвитку підприємства протягом планового періоду; розроблена цінова політика.

Відповідно до цього методу обсяг та структура продажу товарів обчислюються наступним чином:

Розраховуються середньорічні темпи зростання за показниками, які представлені в таблиці 3.2 та рис. 3.1-3.2.

Розрахувавши планові показники на 2019 р., можна зробити такі висновки, що тенденція до зростання буде продовжуватись у плановому році по таким показникам як:

- чистий дохід від реалізації (середній темп росту 3%),
- собівартість реалізованої продукції (середній темп росту 4%);
- інші операційні витрати (середній темп росту 7%)

Виходячи з того, що відповідно до розрахунків, темпи росту витрат швидший ніж темпи росту доходів, планується зниження усіх фінансових результатів окрім валового прибутку, а саме зниження фінансових результатів на 10%.

Таблиця 3.2

Планування фінансових результатів за середніми темпами зростання

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Розрахований темп росту	Прогноз на 2019 р.
Чистий дохід від реалізації продукції товарів, робіт, послуг	18779,2	18625,8	19932,4	1,03	20550,12
Собівартість реалізованої продукції	15688,6	16046,2	16872,1	1,04	17498,59
Валовий: прибуток	3090,6	2579,6	3060,3	1,01	3092,44
Інші операційні доходи	-	151,0	42,6	0,14	6,01
Інші операційні витрати	2043,1	2063,8	2326,1	1,07	2485,70
Фінансові результати від операційної діяльності	1048,6	666,8	776,8	0,90	699,45
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування	1048,6	666,8	776,8	0,90	699,45
Чистий фінансовий результат	859,9	546,8	637,0	0,90	573,57

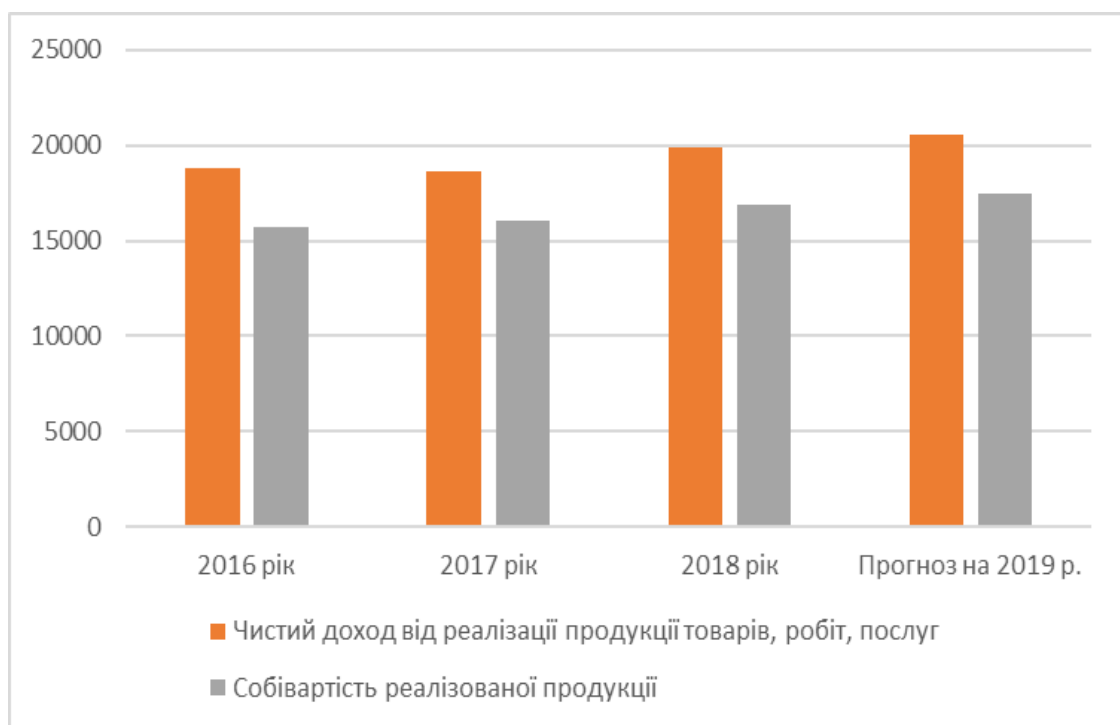

Рис. 3.1. Планові показники реалізації та собівартості продукції

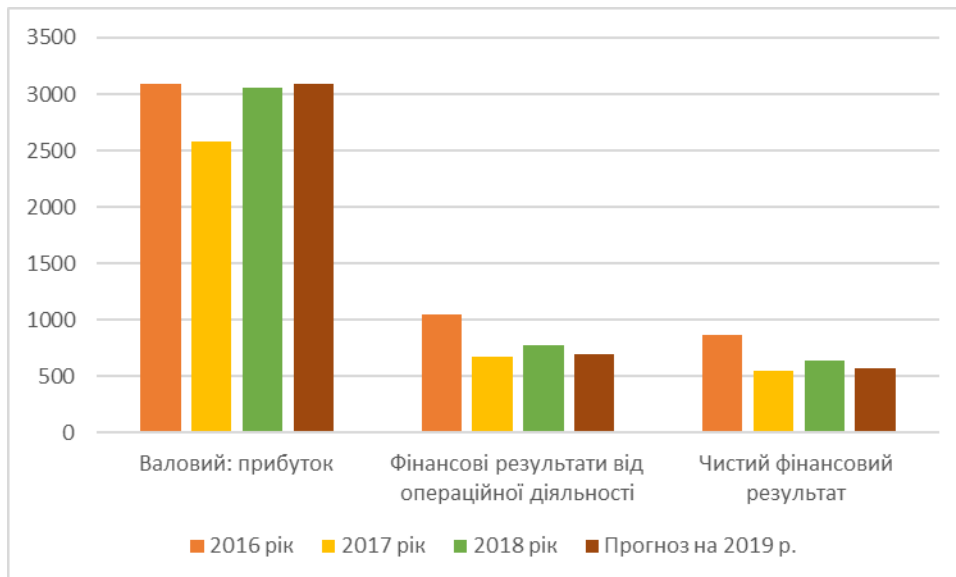

Рис. 3.2. Планові показники фінансових результатів

Так після отриманих розрахунків маємо ситуацію, яка свідчить про те, що потрібно вживати заходів щодо нарощування реалізації та зниження собівартості продукції на підприємстві, адже це загрожує поступовим зменшенням фінансових результатів підприємства, тобто прибутку.

3.3. Планування фінансових результатів діяльності підприємства за допомогою статистичних методів

Екстраполяційні методи застосовуються при відносно стабільному розвитку підприємства (або окремих показниках його діяльності) або за наявності сезонних чи циклічних коливань із чіткою тенденцією. Під тенденцією (від англ. Trend - напрям, тенденція) розуміється довгострокова тенденція зміни економічних показників в економічному прогнозуванні. Якщо розвиток показників фінансово-господарської діяльності підприємства в попередні періоди характеризувався значною нестабільністю та значними коливаннями фінансових коефіцієнтів, їх екстраполяція на майбутні періоди буде неможливою, а тому використання відповідних методів недоцільно.

Існує три основні групи методів прогнозування з використанням екстраполяції: методи обчислення засобів; екстраполяція тенденцій; експоненціальне згладжування.

Методи визначення засобів. Показники прогнозу часто розраховуються як середнє значення відповідних показників за попередні періоди. Середні значення в основному розраховуються за допомогою простого середнього арифметичного або середньозваженого середнього арифметичного алгоритму. Найбільш поширеним у процесі прогнозування є метод визначення ковзної середньої, за допомогою якого показники прогнозу обчислюються як середні значення відповідних показників за n попередніх періодів (замість використання всіх значень аналізованого часового ряду). Кожен наступний прогноз обчислюється на основі значень, отриманих за 3, 4, ... n попередніх періодів, замінюючи значення найбільш віддалених періодів новими.

Екстраполяція тенденцій. Екстраполяція тенденції розуміється як продовження тенденції, визначеної в процесі аналізу, щодо кількості динаміки, побудованої на основі емпіричних даних. Умовою використання цього методу прогнозування є стабільність факторів, що формують ідентифіковану тенденцію, а ключовим питанням є ідентифікація тенденції, характерної для досліджуваного ряду динаміки. Існують різні способи обчислення тенденції в теорії та практиці. Один з них - метод найменших квадратів. Якщо між величиною досліджуваного показника (x) та інтервалом часу (t) існує більш-менш стабільна лінійна залежність, то для виявлення тенденції доцільно побудувати лінію, яка описується лінійною регресією:

Компанія несе відповідальність за розрахунковий розрахунок доходів від продажу, витрат на виробництво, витрат та прогнозує суму прибутку (збитку) для підготовки фінансового плану на 2019 р.

Для прогнозування будемо використовувати фактичні дані за 2016-2018 роки, які наведені в табл. 3.2. результати прогнозування представлені на рис. 3.3-3.7

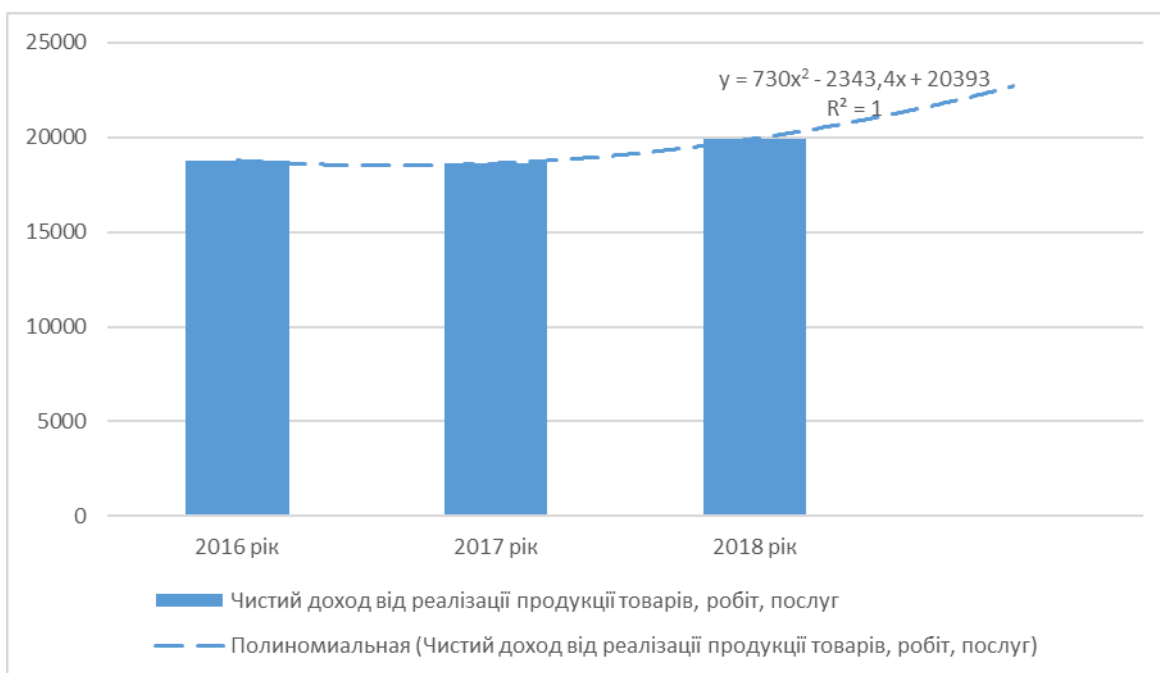

Рис. 3.3. Прогнозування чистого доходу від реалізації

Виходячи з рисунку 3.3 маємо, що прогноз чистого доходу від реалізації є позитивний, лінія тренду – поліноміальна, достовірність прогнозу максимальна (коефіцієнт апроксимації дорівнює 1).

Рівняння регресії прогнозу чистого доходу від реалізації має вигляд:

$$y = 730x^2 - 2343,4x + 20393 \quad (3.3)$$

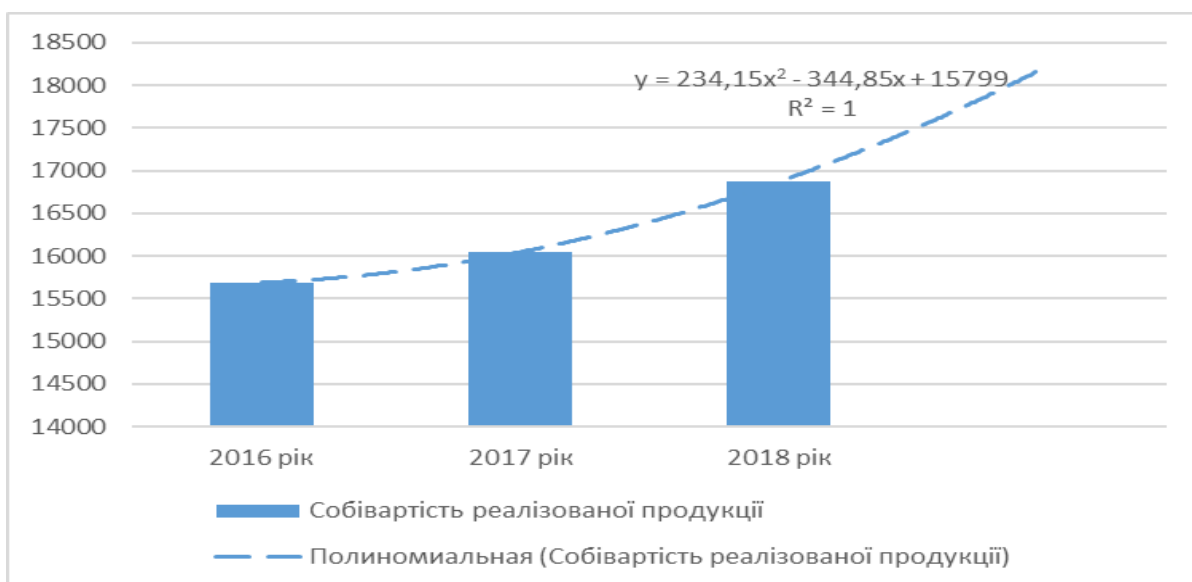

Рис. 3.4. Прогнозування собівартості реалізованої продукції

Прогноз собівартості реалізованої продукції є також позитивний, що для підприємства є негативним фактором, так як при недоотримання запланованої реалізації може призвести до зменшення фінансових результатів, у тому числі

прибутку. Лінія тренду поліноміальна, достовірність прогнозу максимальна (коефіцієнт апроксимації дорівнює 1).

Рівняння регресії прогнозу собівартості реалізованої продукції має вигляд:

$$y = 234,15x^2 - 344,85x + 15799 \quad (3.4)$$

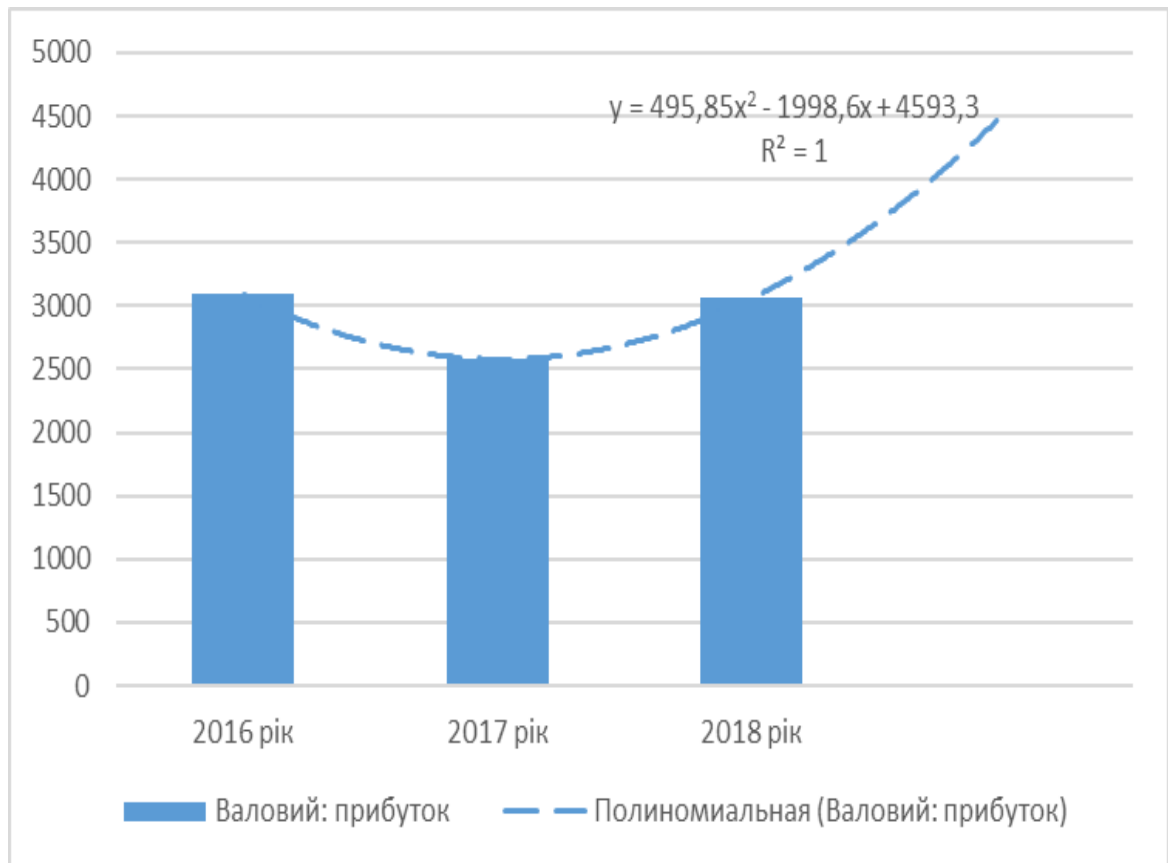

Рис. 3.5. Прогнозування валового прибутку

Виходячи з рисунку 3.5 маємо також позитивний прогноз валового прибутку підприємства, лінія тренду – поліноміальна, достовірність прогнозу максимальна (коефіцієнт апроксимації дорівнює 1).

Рівняння регресії прогнозу валового прибутку має вигляд:

$$y = 495,85x^2 - 1998,6x + 4593,3 \quad (3.5)$$

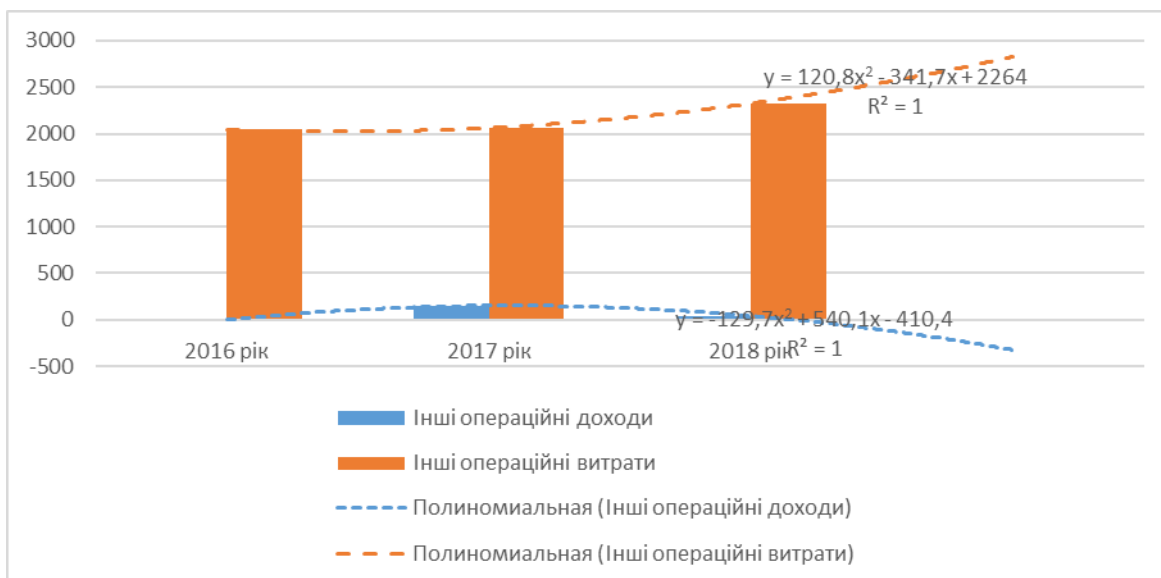

Рис. 3.6. Прогнозування інших операційних доходів та витрат

Прогнозування інших операційних витрат та доходів показало, що інші операційні доходи прогноуються до зниження, у той час як інші операційні витрати, навпаки, прогноуються до зростання. Ця ситуація не є позитивною для підприємства, так може призвести до зменшення позитивного фінансового результату. Достовірність прогнозу максимальна, дорівнює одиниці.

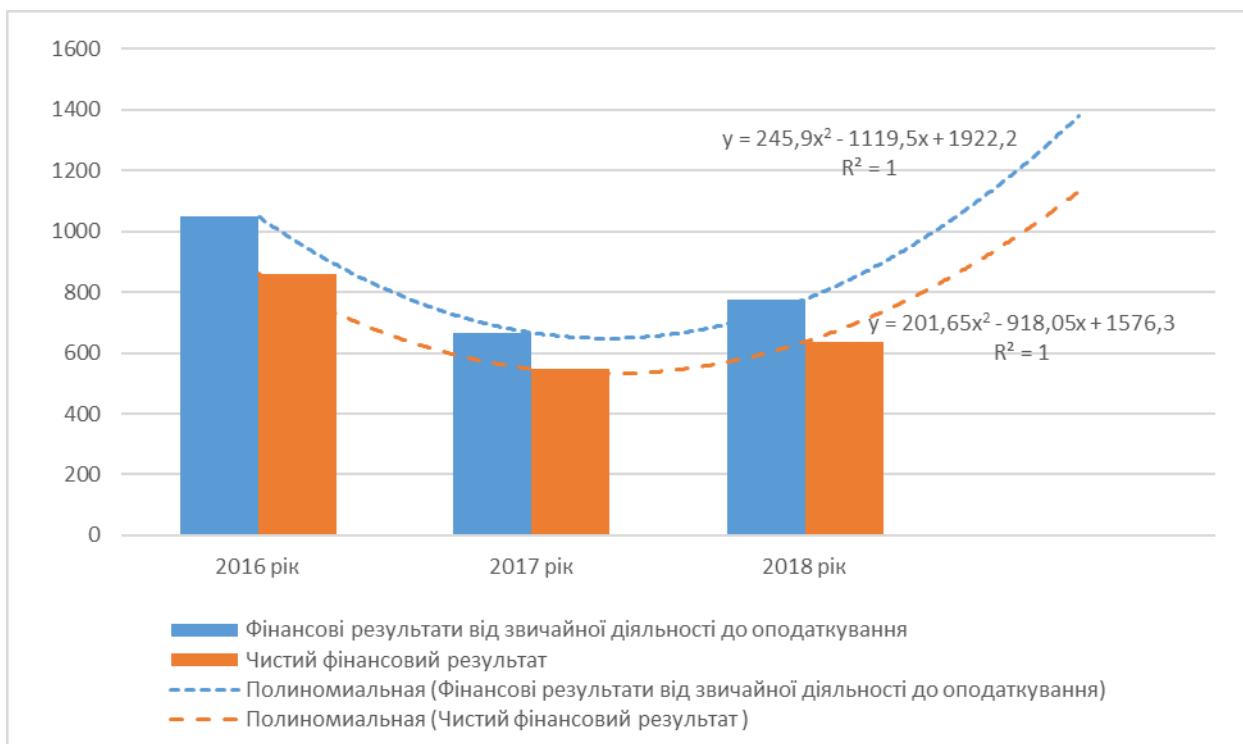

Рис. 3.7. Прогнозування фінансових результатів

Прогнозування фінансових результатів діяльності підприємства, а саме фінансового результату від звичайної діяльності та чистого фінансового результату показало, що намітилися тенденція до зростання.

Рівняння регресії фінансових результатів діяльності підприємства має вигляд $y = 245,9x^2 - 1119,5x + 1922,2$, де рівень достовірності прогнозу дорівнює 1.

Рівняння регресії чистого фінансового результату діяльності підприємства має вигляд $y = 201,65x^2 - 918,05x + 1576,3$ де рівень достовірності прогнозу дорівнює 1.

Підставимо значення періоду прогнозу до встановлених рівнянь та отримуємо прогнозні значення результатів діяльності підприємства, які впливають на його прибуток. (табл. 3.3)

Таблиця 3.3

Планування фінансових результатів за статистичним методом прогнозу

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Прогноз на 2019 р.
Чистий дохід від реалізації продукції товарів, робіт, послуг	18779,2	18625,8	19932,4	22699,4
Собівартість реалізованої продукції	15688,6	16046,2	16872,1	18166
1. Валовий: прибуток	3090,6	2579,6	3060,3	4532,5
Інші операційні доходи	-	151,0	42,6	25,2
Інші операційні витрати	2043,1	2063,8	2326,1	2830
2. Фінансові результати від операційної діяльності	1048,6	666,8	776,8	1378,6
3. Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування	1048,6	666,8	776,8	1378,6
4. Чистий фінансовий результат	859,9	546,8	637,0	1130,5

Дані таблиці 3.3 свідчать, що чистий фінансовий результат прогнозується на рівні 1130,5 тис. грн., що майже в 2 рази перевищує показник 2018 року. З метою фактичного збільшення прибутку підприємства при негативних впливах внутрішніх та зовнішніх факторів, ТОВ «Еталон-Сервіс» слід використовувати засоби планування як виручки від реалізації так і витрат. Для того, щоб постійно забезпечувати зростання прибутку, слід шукати невикористані

можливості його збільшення, тобто резерви зростання. Резерви виявляються на стадіях планування та безпосереднього виробництва продукції і її реалізації.

Резерви збільшення суми прибутку і рентабельності пов'язані з напрямками господарювання підприємства, для керівників і відповідних спеціалістів (менеджерів), важливим є детальне значення масштабів дії, форм контролю та використання найбільш істотних внутрішніх і зовнішніх чинників ефективності на різних рівнях управління діяльністю підприємства.

Таким чином, маємо позитивні результати прогнозу чистого прибутку ТОВ «Еталон-Сервіс» при використанні методу статистичного прогнозування, а саме методу екстраполяції минулих періодів.

3.4. Оцінка впливу прогнозних показників на ефективність фінансово-господарської діяльності підприємства

Порівняємо різні підходи до планування прибутку підприємства ТОВ «Еталон-Сервіс». Результат планування фінансових результатів на основі екстраполяції минулих років, переведений в таблиці 3.4

Таким чином, планування прибутку на основі екстраполяції минулих років показало, що виручка від реалізації на наступний рік може зрости на 14%, у той час як розрахунково-аналітичний метод показав зростання лише на 3%. Майже аналогічна тенденція зі собівартістю, тільки її зростання може відбуватися більш повільно за статистичним прогнозом – 7%, а за другим методом – 4%. (рис. 3.8).

Негативним в прогнозі є те, що зростання інших операційних витрат без дієвих заходів може відбуватися дуже швидкими темпами росту – 22% та 7% відповідно. У той час, загальний фінансовий результат буде позитивним та може зрости на 77% за статистичним методом, але за аналітичним методом простежується зменшення фінансового результату від операційної діяльності на 10% (рис. 3.9).

Таблиця 3.4

Порівняння отриманих результатів прогнозування прибутку підприємства

Показники	2016 рік	2017 рік	2018 рік	Прогноз на 2019 р.	
				аналітично-розрахунковий метод	статистичний метод
Чистий дохід від реалізації продукції товарів, робіт, послуг	18779,2	18625,8	19932,4	20550,12	22699,4
Собівартість реалізованої продукції	15688,6	16046,2	16872,1	17498,59	18166
Валовий: прибуток	3090,6	2579,6	3060,3	3092,44	4532,5
Інші операційні доходи	-	151,0	42,6	6,01	25,2
Інші операційні витрати	2043,1	2063,8	2326,1	2485,70	2830
Фінансові результати від операційної діяльності	1048,6	666,8	776,8	699,45	1378,6
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування	1048,6	666,8	776,8	699,45	1378,6
Чистий фінансовий результат	859,9	546,8	637,0	573,57	1130,5

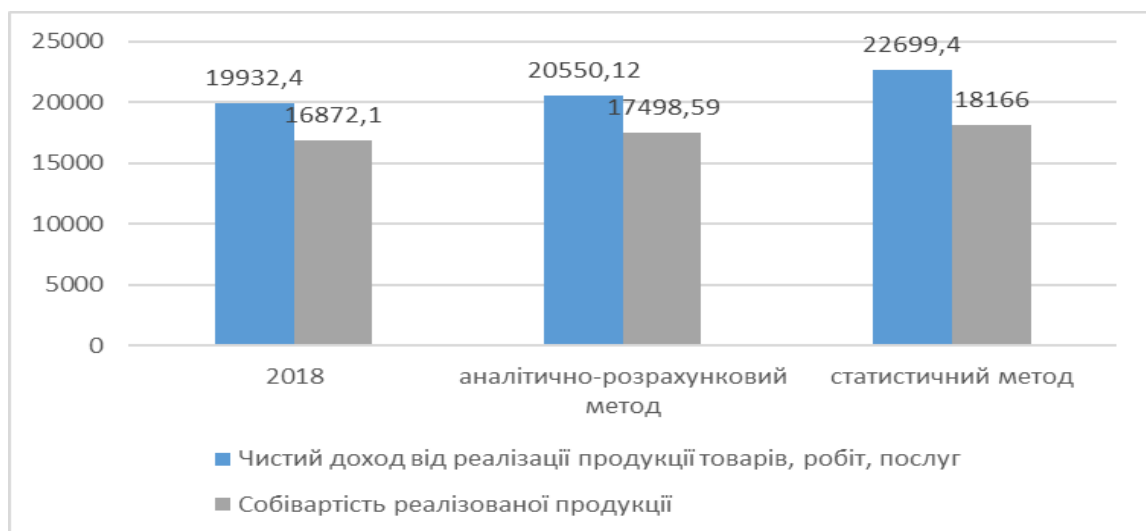

Рис. 3.8. Співставлення прогнозних значень за різними підходами

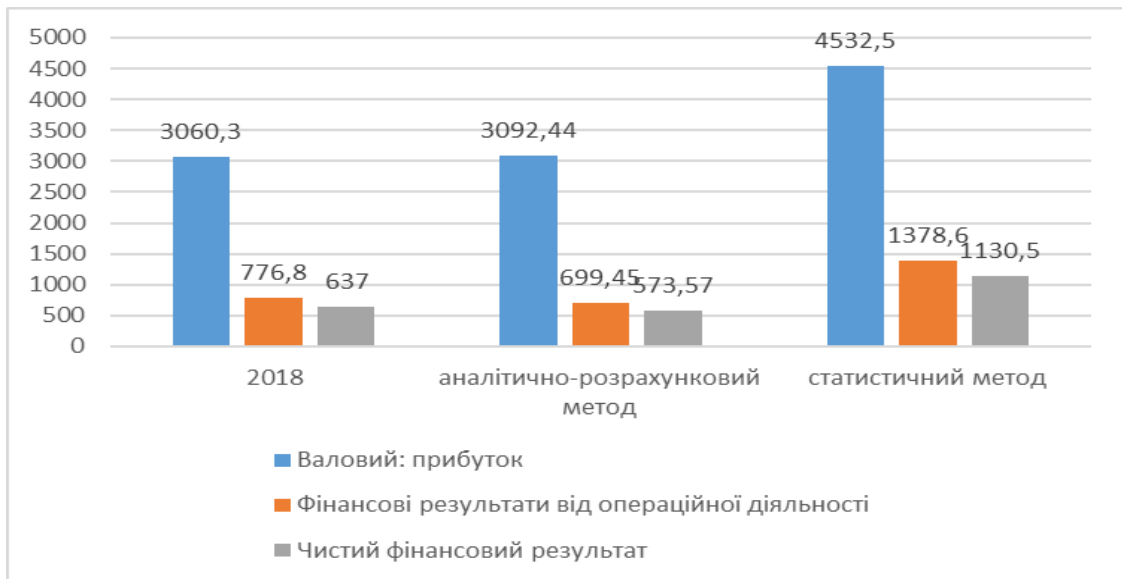

Рис. 3.9. Співставлення прогностичних значень за різними підходами

Аналогічна ситуація із прогнозом чистого прибутку, який за прогнозом може зрости на 77% або 493,5 тис. грн, у той час як коливання в розвитку підприємства в минулі періоди дозволяє прогнозувати прибуток на рівні 573,57 тис. грн, що на 10% менше показника 2018 року.

Враховуючи отримані данні можна констатувати, що більш прийнятний метод прогнозу є розрахунково-аналітичний, який базується на врахування середнього темпу розвитку підприємства та більше враховує зовнішні та внутрішні ситуацію в розвитку підприємства. Планування за статистичним методом дозволяє підприємство бачити перспективи свого розвитку та впроваджувати відповідні заходи щодо реалізації визначених цілей.

Висновки по розділу 3

Розглянуті наступні методи планування прибутку – на підставі розрахунку мінімального рівня прибутку в залежності від рентабельності капіталу, на основі екстраполяції результатів минулих років та розрахунку середніх темпів росту.

Розрахунки мінімального та розрахункового значення прибутку підприємства на 2018 рік значно менше отриманого у 2018 році, що свідчить про високу ефективність підприємства та високий рівень рентабельності його капіталу.

Розрахувавши планові показники на 2018 р за допомогою аналітичного методу, дозволило встановити, що тенденція до зростання буде продовжуватись у плановому році по таким показникам як чистий дохід від реалізації (середній темп росту 3%), собівартість реалізованої продукції (середній темп росту 4%) та інші операційні витрати (середній темп росту 7%). Планується зниження усіх фінансових результатів окрім валового прибутку, а саме зниження фінансових результатів на 10%.

Прогноз за допомогою екстраполяції минулих періодів показав, що чистий фінансовий результат планується на рівні 1130,5 тис. грн., що майже в 2 рази перевищує показник 2018 року. З метою фактичного збільшення прибутку підприємства при негативних впливах внутрішніх та зовнішніх факторів, ТОВ «Еталон-Сервіс» слід використовувати засоби планування як виручки від реалізації так і витрат.

Враховуючи отримані данні можна констатувати, що більш приємний метод прогнозу є розрахунково-аналітичний, який базується на врахування середнього темпу розвитку підприємства та більше враховує зовнішні та внутрішні ситуацію в розвитку підприємства.

ВИСНОВКИ

Особлива увага в теоретичній частині роботи була присвячена вивченню фінансового стану та методів його оцінки. Розглянуто особливості фінансової ситуації, тип прийому, методи та моделі аналізу, їх кількість та сферу застосування. Підсумовуючи розглянуті теоретичні питання, було встановлено, що фінансова діяльність об'єктивно є одним із найважливіших моментів функціонування кожного підприємства. Тому необхідно дослідити його оцінку та розробити заходи щодо поліпшення фінансового становища.

Проаналізувавши господарську діяльність досліджуваного ТОВ «Еталон-Сервіс» можна сказати що:

- воно є економічно ефективним, адже підприємство отримує прибутки ;
- ефективні організаційно – економічні засади функціонування підприємства.

На формування прибутку як фінансового показника роботи підприємства, що відбивається в бухгалтерському обліку, в офіційній звітності суб'єктів господарювання, впливає встановлений порядок визначення фінансових результатів діяльності; обчислення собівартості продукції (робіт, послуг); загальногосподарських витрат; визначення прибутків (збитків) від фінансових операцій, іншої діяльності.

Рентабельність підприємства – найбільш узагальнюючий показник його діяльності. В ньому синтезуються всі фактори виробництва і реалізації продукції, оборотність господарських коштів і позареалізаційних фінансових результатів.

Показники рентабельності більш повно ніж прибуток, відображають кінцеві результати господарювання, тому що їх величина показує співвідношення факту з дійсними або використаними ресурсами. Їх використовують для оцінки діяльності підприємства і як інструмент в інвестиційній політиці та ціноутворенні.

Обсяг реалізованої продукції у 2017 році порівняно з 2016 роком зменшився на 153,4 тис.грн що вплинуло на зменшення валового прибутку на 511 тис.грн, у 2018 році обсяг реалізованої продукції мав зворотню динаміку ніж в попередніх роках, а саме зріс на 1306,6 тис.грн, а валовий прибуток відповідно зріс на 480,7 тис.грн, що є позитивною динамікою.

Рентабельність власного капіталу в 2017 році порівняно з 2016 роком зменшилася і склала 0,2%, а у 2018 році показник збільшився і складав вже 0,31%. Це означає, що 0,31 грн чистого прибутку припадає на одиницю власного капіталу, що є негативною тенденцією для підприємства. А показник рентабельності загального капіталу має динаміку зростання на протязі трьох років, у 2017 році порівняно з 2016 роком він зріс на 1,36%, а у 2018 році порівняно з 2017 роком зріс на 2,04% і складав 8,17%. Розрахунки мінімального та розрахункового значення прибутку підприємства на 2019 рік значно менше отриманого у 2018 році, що свідчить про високу ефективність підприємства та високий рівень рентабельності його капіталу.

Розрахувавши планові показники на 2019 р за допомогою аналітичного методу, дозволило встановити, що тенденція до зростання буде продовжуватись у плановому році по таким показникам як чистий дохід від реалізації (середній темп росту 3%), собівартість реалізованої продукції (середній темп росту 4%) та інші операційні витрати (середній темп росту 7%). Планується зниження усіх фінансових результатів окрім валового прибутку, а саме зниження фінансових результатів на 10%.

Прогноз за допомогою екстраполяції минулих періодів показав, що чистий фінансовий результат планується на рівні 1130,5 тис. грн., що майже в 2 рази перевищує показник 2018 року. З метою фактичного збільшення прибутку підприємства при негативних впливах внутрішніх та зовнішніх факторів, ТОВ «Еталон-Сервіс» слід використовувати засоби планування як виручки від реалізації так і витрат.

Враховуючи отримані данні можна констатувати, що більш приємний метод прогнозу є розрахунково-аналітичний, який базується на врахування

середнього темпу розвитку підприємства та більше враховує зовнішні та внутрішні ситуацію в розвитку підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Азаренкова Г.М. Фінанси підприємств: навч. посіб. для самост. вивчення дисципліни /Азаренкова Г.М., Журавель Т.М., Михайленко Р.М. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Знання-Прес, 2006. –287 с.
2. Економічна енциклопедія Т. 3. «П» (поручництво) – Я (японський центр продуктивності) /Редкол.: Б.Д. Гаврилишин, С.В. Мочерний (відп. ред.), О.А. Устенко (заст. відп. ред.) та ін. – К. –Тернопіль : ВЦ "Акад." ТАНУ, 2002. – 952 с.
3. Предборський В.А. Економічна теорія: підручник / В.А. Предборський, Б.Б. Гарін,В.Д. Кухаренко ; за ред. В.А. Предборського. – К. : Кондор, 2007. – 492 с.
4. Кірейцев Г.Г. „Фінансовий менеджмент”, Київ, 2002. – 496 с.
5. Бланк І. А. Управління прибутком - К.:”Ніка – Центр”, 2004.-С.544.
6. Ізмайлова К. В. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / Ізмайлова К. В. - К.: МАУП,2000.- 152 с.
7. Єщенко І. С, Палкім Ю. І. Сучасна економіка: Навч. посіб. — К.. Вища шк., 2005. — 327 с.
8. Бандурака О.М., Коробов Н. Л., Орлов П. І., Петрова К. Л. Фінансова діяльність підприємств: Підручник. - К.: Либідь, 2003. – 296 с.
9. Василик О. Д. Державні фінанси України: Навч. посібник. - К.: Вища шк., 2006. – 326 с
10. Минх Є.В., Ференц І.Д. Економічний аналіз: Навч. посібник. - Львів:”Армія України”, 2000.- 240 с
11. Мец В.О. Аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства. – К.: „Вища школа”, 2005.
12. Мазаракі А.А., Ушакова Н.М. Економіка торговельного підприємства. – К.: Хрещатик, 2009.
13. Зонзов В. Экономический выбор и модели для его анализа.// Фондовый рынок.- 2008.- №43.- С.36-39

14. Грещак М.Г., Гребешкова О.М., Коцюба О.С. Внутрішній економічний механізм підприємства: Навч. посібник / За ред. М.Г.Грещака. – К.: КНЕУ, 2006. – 228с.
15. Економічний аналіз: Навч. посібник/ М.А.Болюх, В.З.Бурчевський, М.І.Горбатов, інші; За ред. Чумаченка М.Г.- 2-ге вид., перероб. і доп.- К: КНЕУ, 2004.- 556с.
16. Коробов М.Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств: Навч. посібник.- 3-тє вид., перероб. і доп.- К: Знання, 2012.- 294с
17. Примак Т.О. Економіка підприємства: Навч. посібник. – К.: Вікар, 2011. – 178с.
18. Білик М. Д. Фінансовий аналіз / М. Д. Білик, О. В. Павловські, Н. М. Притуляк, Н. Ю. Невмержицька – К. : КНЕУ, 2007. – 592 с.
19. Поддєрьогін А. М Фінанси підприємств. - К.: КНЕУ, 2006 - 460 с.
20. Савицкая Г.В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия: Учебник. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 336с.
21. Цигилик І.І. Економічний аналіз господарської діяльності підприємства: Навч. посібник/ І.І.Цигилик, С.О.Кропельницька, О.І.Мозіль.- К: Центр навчальної літератури, 2010.- 123с.
22. Ковалев А.В., Волкова О.Н. Анализ хозяйственной деятельности предприятия: Учеб. – М.: Проспект, 2011. – 424с.
23. Звіт про фінансові результати ТОВ «Еталон-Сервіс» за 2017-2018 роки
24. Міщенко А.П. Стратегічне управління: Навч. посіб. – К.: ЦУЛ, 2004. – 336 с.
25. Цал-Цалко Ю.С. Фінансова звітність підприємства та її аналіз: Навч. посібник. – 2-е вид., перероб. і доп. – Київ: ЦУЛ, 2012. – 360 с.
26. Шеремет А.Д., Сайфулин Р.С. Методика финансового анализа. - М.: ИНФРА-М, 2002. - 176 с.
27. Ізмайлова К. В. Фінансовий аналіз / К. В. Ізмайлова ; МАУП. – 2-ге вид., стереотип. – К. : МАУП, 2001. – 152 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

ФІНАНСОВИМ ЗВІТ суб'єкта малого підприємництва

Підприємство	Дата(рік, місяць, число)	Коди
ТОВ «Еталон-Сервіс»		2019 01 01
		24603571
Територія Дніпро	за КОАТУУ	1210137500
Організаційно-правова форма господарювання Товариство з обмеженою відповідальністю	за КОПФГ	240
Вид економічної діяльності	за КВЕД	22.29
Середня кількість працівників, осіб 43		
Одиниця виміру: тис. грн. з одним десятковим знаком		
Адреса,		7940343

1. Баланс на 31 грудня 2018 р.

Актив	Код рядка	На початок звітної року	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
1. Необоротні активи			
Незавершені капітальні інвестиції	1005	256,4	263,8
Основні засоби	1010	339,8	225,4
первісна вартість	1011	3 756,0	3 752,2
знос	1012	(3 416,2)	(3 526,8)
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції	1030	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	596,2	489,2
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	722,6	1 388,0
у тому числі готова продукція	1103	413,8	1 290,3
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	56,5	43,8
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135	-	-
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	656,4	588,9
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	152,0	118,3
Витрати майбутніх періодів	1170	11,1	19,6
Інші оборотні активи	1190	249,7	148,8
Усього за розділом II	1195	1 848,3	2 307,4
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1300	2 444,5	2 796,6
Пасив	Код	На початок	На кінець
	рядка	звітної року	звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	1 113,9	1 113,9
Додатковий капітал	1410	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	929,1	823,1
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Усього за розділом I	1495	2 043,0	1 937,0
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення			
1595	26,8	30,1	
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	16,2	17,0
розрахунками з бюджетом	1620	158,4	216,7
у тому числі з податку на прибуток	1621	100,0	139,8
розрахунками зі страхування	1625	9,2	17,2
розрахунками з оплати праці	1630	42,4	64,0
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	148,5	514,6
Усього за розділом III	1695	374,7	829,5
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
Баланс	1900	2 444,5	2 796,6

Продовження додатку А

2. Звіт про фінансові результати за Рік
2018

Форма № 2-м Код за ДКУД 1801007			
Стаття	Код	За звітний	За аналогічний період
1	2	період	попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції ¹ (товарів, робіт, послуг)	2000	19 932,4	18 625,8
Інші операційні доходи	2120	42,6	151,0
Інші доходи	2240	-	-
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	19 975,0	18 776,8
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(16 872,1)	(16 046,2)
Інші операційні витрати	2180	(2 326,1)	(2 063,8)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	(19 198,2)	(18 110,0)
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	776,8	666,8
Податок на прибуток	2300	(139,8)	(120,0)
Чистий прибуток (збиток) (2290 -300)-	2350	637,0	546,8

Додаток Б

до положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25
"Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва"

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ суб'єкта малого підприємництва

Підприємство	Дата (рік, місяць, число)	Коди
ТОВ «Еталон-Сервіс»		2018 01 01
	за ЄДРПОУ	24603571
Територія м. Дніпро	за КОАТУУ	1210137500
Організаційно-правова форма господарювання	Товариство з обмеженою відповідальністю	за КОПФГ
Вид економічної діяльності		240
	за КВЕД	22.29
Середня кількість працівників, Одиниця виміру: тис. грн. з одним десятковим знаком		7940343

1. Баланс на 31 грудня 2017 р.

АКТИВ	код рядка	на початок звітного року	на кінець звітного періоду
1	2	3	4
1. Необоротні активи			
Незавершені капітальні інвестиції	1005	269,6	256,4
Основні засоби	1010	465,4	339,8
первісна вартість	1011		3 756,0
знос	1012	(3 326,9)	(3 416,2)
Довгострокові біологічні активи	1020		-
Довгострокові фінансові інвестиції	1030	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	735,0	596,2
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	1 123,9	722,6
у тому числі готова продукція	1103	486,8	413,8
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	25,1	56,5
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135	539,6	-
у тому числі з податку на прибуток	1136	232,3	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	513,2	656,4
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	106,4	152,0
Витрати майбутніх періодів	1170	6,4	11,1
Інші оборотні активи	1190	12,6	249,7
Усього за розділом II	1195	2 327,2	1 848,3
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1200	-	-
	1300	3 062,2	2 444,5
Пасив			
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	1 113,9	1 113,9
Додатковий капітал	1410	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	1 582,3	929,1
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Усього за розділом I	1495	2 696,2	2 043,0
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення			
1595	-	-	26,8
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків			
1600	-	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями			
1610	-	-	-
товари, роботи, послуги			
1615	13,8	16,2	
розрахунками з бюджетом			
1620	19,5	158,4	
у тому числі з податку на прибуток			
1621	-	100,0	
розрахунками зі страхування			
1625	25,4	9,2	
розрахунками з оплати праці			
1630	51,3	42,4	
Доходи майбутніх періодів			
1665	-	-	
Інші поточні зобов'язання			
1690	256,0	148,5	
Усього за розділом III	1695	366,0	374,7
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
1700	■	■	
Баланс	1900	3 062,2	2 444,5

Продовження додатку Б

2. Звіт про фінансові результати за Рік
2017

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	18 625,8	18 779,2
нші операційні доходи	2120	151,0	-
нші доходи	2240	-	1,1
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	18 776,8	18 780,3
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(16 046,2)	(15 688,6)
нші операційні витрати	2180	(2 063,8)	(2 043,1)
нші витрати	2270		
Разом витрати(2050 + 2180 + 2270)	2285	(18 110,0)	(17 731,7)
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	666,8	1 048,6
Податок на прибуток	2300	(120,0)	(188,7)
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	546,8	859,9